ВІД ВИДАВНИЦТВА

Записи українських народних пісень Олександра Івановича Стеблянка відзначаються багатством і різноманітністю варіантів, особливо, музичних.

В багатьох піснях збережено особливості місцевої вимови.

Тексти окремих пісень, широко розповсюджених на Харківщині, несуть на собі ознаки впливу російської мови, що також знайшло відображення в збірнику.

Пісні систематизовано у такі розділи:

Обрядові

Історичні та суспільно-побутові

Родинно-побутові

1) Про кохання

2) Про сімейне життя

Жартівливі

Пожовтневі

В середині розділів пісні також згруповано за ознаками жанрової спорідненості.

Всі пісні мають відомості, де і від кого їх записано.

Видавництво звертається до читачів з проханням надсилати свої зауваження побажання на адресу: м. Київ. вул. Свердлова. 19. видавництво „Мистецтво".

ОБРЯДОВІ ПІСНІ

ВИЩЕ МЛИНА КАЛИНА

(веснянка)

Вище млина калина (2)
(Та й) на калині солов'я. (2)

Туди ішла походя (2)
(Та й) питалася солов'я: (2)

Чи далеко до села, (2)
Чи в вас челядь дешева? (2)

А в нас челядь дорога:
По три копи кісочки,
(А) по чотири дівочки. (2)

Орел поле ізорав,
Крилечками зволочив,
(А) слізоньками примочив. (2)

Роди, боже, цей овес (2)
(А) старим бабам на кисіль, (2)

А дівочкам на пиво, (2)
(А) парубочкам на диво. (2)

Наші хлопці молодці (2)
Поїхали на лови. (2)

Не впіймали ні мишки,
Та впіймали комаря,
Та й повезли до пана. (2)

Діли, пане, комаря
Усім, усім по стегну,
А нам, братця, по ребру. (2)

ТУМА ТАНЧОК ВОДИЛА

(веснянка)

Тума танчок водила. (2)
Що виведе та й стане,
На дівочок погляне:

(Чи) всі дівочки в таночку? (2)
Лиш однієї немає,
В чужім танку гуляє.

Мати (да) косу чесала,
А чешучи навчала:

„Донько моя, роженько,
Коли підеш у танок,

Не становись край туми—
Тума зведе з ума.

На ніженьку наступе—
Черевичок покаля,

А за рученьку іздаве—
Злотий перстень полама".

ТА ВЕРБИЦЕ

(веснянка)

Та вербице,
Пора тобі, вербице, розвиться,

Та розвиться.
Розпустила гіллячко додолу,

Та додолу,
Та й на зеленій діброві,

На діброві,
Там де соловейко гніздо в'є,

Та гніздо в'є,
А сивая зозуля переб'є

Та переб'є.
Перебила зозуленька, перебила,

Перебила.
Із маленьким соловейком говорила,

Говорила.
Соловей-соловейко—Іванько,

Та Іванько.
А сивая зозуля—Марійка,

Та Марійка.
І кликала Іванька з собою,

Та з собою.
Іди, іди, Іванько, за мною,

Та за мною.
А позбирай золото з водою

Та з водою.
Та на золотую голочку,

Та голочку.
На шовковую ниточку,

На ниточку.
Золотая голочка не гнеться,

Та не гнеться.
Шовковая ниточка не рветься.

Та не рветься.
Іванько до Марійки прийшлеться.

Ой у двору
Та становив Іванько комору,

Та комору.
До його Марійка ходила,

Та ходила.
До його словечко говорила,

Говорила.
Роби, роби, Іваньку комору,

Та комору.
Та прорубай віконце з причілку,

Та з причілку.
Щоб до мене соловейки літали,

Та літали.
Вони тебе молодого пробужають,

Пробужають.
Устань, устань, Іваньку, пробудися,

Пробудися.
Та й на мене молодую подивися.

ТА ТИ, ХРЕЩАТИЙ БАРВІНКУ

(веснянка)

Та ти, хрещатий барвінку,
Ти хрещатий барвінку.

Та не стелися в погрібку.
Не стелися в погрібку.

Та постелися в садочку,
Постелися в садочку.

Та по милому слідочку,
По милому слідочку.

Та де мій милий походив,
Де мій милий походив.

Ой там барвінок уродив,
Там барвінок уродив.

Де моя мила ходила,
Моя мила ходила.

Та там травиця родила,
Там травиця родила.

Ой а мій милий ревнивий,
А мій милий ревнивий.

Та на вулицю не пуска,
На вулицю не пуска.

А на вулицю гуляти,
На вулицю гуляти.

Та до дівочок співати,
До дівочок співати.

Та в мене мила не слушка,
В мене мила не слушка.

Та за ворота та й пішла,
За ворота та й пішла.

ОЙ НАД НАШИМ ЖЕ САДОМ

(веснянка)

Ой над нашим же садом
Та три місяці рядом.
Ох і люлі до ладу,
Та три місяці рядом.

Ой над нашим же садом
Та три зірочки рядом.
Ох і люлі до ладу,
Та три зірочки рядом.

Ой що перший же місяць—
Молоденький Іванько.
Ох і люлі до ладу,
Молоденький Іванько.

Ой а другий же місяць—
Молоденький Павлечко.
Ох і люлі до ладу,
Молоденький Павлечко.

Ой а третій же місяць—
Молоденький Микола.
Ох і люлі до ладу,
Молоденький Микола.

Ой що першая зірка—
Молоденька Марійка.
Ох і люлі до ладу,
Молоденька Марійка.

Молоденька Марійка—
То ж Іванова дівка.
Ох і люлі до ладу,
То ж Іванова дівка.

Друга зірка—Галюшка—
То ж Павлечкова дівка.
Ох і люлі до ладу,
То ж Павлечкова дівка.

Третя зірка—Танюша—
То ж Миколова дівка.
Ох і люлі до ладу,
То ж Миколова дівка.

Тонка жердка дубова—
То дівчина любова.
Ох і люлі до ладу,
То дівчина любова.

Перейшов же Іванько,
Перевів же Марійку,
Ох і люлі до ладу,
Перевів же Марійку.

Перейшов же Павлечко—
Перевів же Галюшу.
Ох і люлі до ладу,
Перевів же Галюшу.

Перейшов же Микола—
Перевів же Танюшу.
Ох і люлі до ладу,
Перевів же Танюшу.

Цілував, милував
Ще й душею називав,
Ох і люлі до ладу,
Ще й душею називав.

Ти душа, ти моя,
Ти Григоровна,
Ох і люлі до ладу,
Ти Григоровна.

Ой ти, серце моє,
Миколайович.
Ох і люлі до ладу,
Миколайович.

Ти душа, ти моя,
Ти Семеновна.
Ох і люлі до ладу,
Ти Семеновна.

Ой ти, серце моє,
Миколайович.
Ох і люлі до ладу,
Миколайович.

Ти душа, ти моя,
Ти Васильовна.
Ох і люлі до ладу,
Ти Васильовна.

Ой ти, серце моє,
Ти Іванович.
Ох і люлі до ладу,
Ти Іванович.

---

*) „До ладу", очевидно є загублене в пам'яті народу старослов'янське „да Ладо", або „Дід Ладо" (О. С.).

УЛИЦА МОЯ ДА УЛИЦА ЗЕЛЁНАЯ

(веснянка)

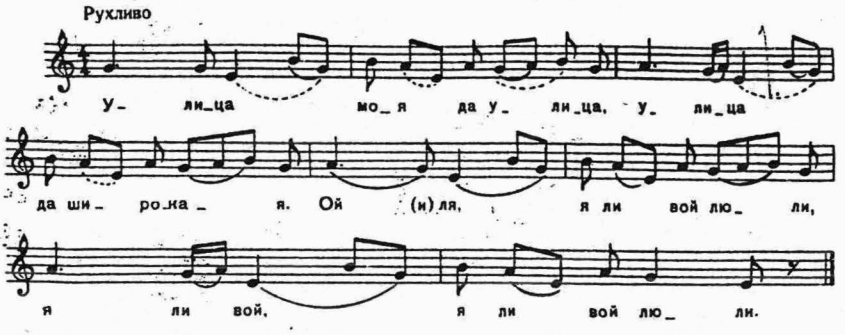

Улица моя да улица,
Улица да широкая.
Ой(и) ля, я ли вой люли.
Я ли вой, я ли вой люли.

Улица ой да широкая,
Мурава да зелёная.
Ой(и) ля...

Мурава да зелёная,
Озеро да глубокое.
Ой(и) ля...

Как на том да на озере
Плавал лебедь со лебёдкою.
Ой(и) ля...

А в лебедя золотая голова,
А в лебёдки позолоченная.
Ой(и) ля...

А в лебёдки позолоченная,
Чёрным шёлком перестроченная.
Ой(и) ля...

ОЙ ГОРЕ, ГОРЕ ДА НА КРУТОЙ ГОРЕ

(веснянка)

Ой горе, горе да на крутой горе.

Ой лёли, лёли да я лей,
Вой лёли, ой лёли.

Варіант:
Ой люли, люли да я лей,
Вой люли, ой люли.

На крутой горе да зелен дуб стоит.
Ой лёли...

Зелен дуб стоит ох зеленёшенек.
Ой лёли...

Зеленёшенек да веселёшенек.
Ой лёли...

Да й на том дубу да сиз орёл сидит.
Ой лёли...

Сизокрыленький да сизопёренький.
Ой лёли...

ДЕ ХОДИЛИ, ДЕ БРОДИЛИ ТРИ КОЛЯДНИЧКИ

(*колядка*)

Де ходили, де бродили три колядники.
Виноград, красне-зельоне вино.

Та ходили, питали цього пана двора.
Виноград...

Цього пана двора, хрестовії ворота.
Виноград...

А Іванько на конику вихиляється.
Виноград...

А ним батенько та й утішається.
Виноград...

Сідай, сину, на коня та паняй до царя.
Виноград...

Та й ой там тебе цар та й пожалує.
Виноград...

І рублем, полтиною ще й вірною дружиною.
Виноград...

ХОДИЛА МАРІЙКА ПОНАД ЛУГОМ-БЕРЕГОМ
(колядка)

Ходила Марійка понад лугом-берегом,
Понад тихим Дунаєм,
Понад водою.

Та й найшла вона не зеленеє вино,
Що на Дунай полягло,
Понад водою.

Ой нащо мені те зеленеє вино,
Що на Дунай полягло,
Понад водою.

Ой єсть у мене мій батенько у дому,
Як соловей у саду,
Понад водою.

Ой єсть у мене моя матінка у дому,
Як зозуля у саду,
Понад водою.

ЖАЛА МАРІЙКА ШОВКОВУ ТРАВУ

(колядка)

Жала Марійка шовкову траву
На зорі, на зорі рано, при місяцеві ясненько.

Та й загубила золотий перстень
На зорі...

Та й найняла три косарики
На зорі...

Косіть, косарі, шовкову траву
На зорі...

Первому буде золотий перстень,
На зорі...

Другому буде шовкова трава,
На зорі...

Третьому буду сама молода,
На зорі...

Не сама з собою -з отцом, ненькою.
На зорі

ВОРОТА НОВІЇ, СТОВПИ ЗОЛОТІЇ

(колядка)

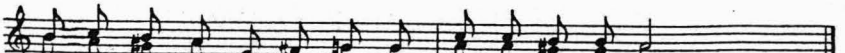

Ворота новії, стовпи золотії,
Радуйся!
Ой радуйся, хазяїне, веселися, хазяїне,
В своєму дому.

Весь двір на помості, в його щодня гості.
Радуйся!
Ой радуйся, хазяїне, веселися, хазяїне,
В своєму дому.

МЕЛАНКА ХОДИЛА

(щедрівка)

Варіанти

Меланка ходила,
Василька просила:
„Василечку, татку,
Пусти мене в хатку.
Я жита не жала,
Пшеницю в'язала".

Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на весь вечір!

Закінчується щедрівка спільним голосним:
„Дай, боже, вечір добрий!"

А ВДОМА-ДОМА ПАН ДУРДУЛА

(щедрівка)

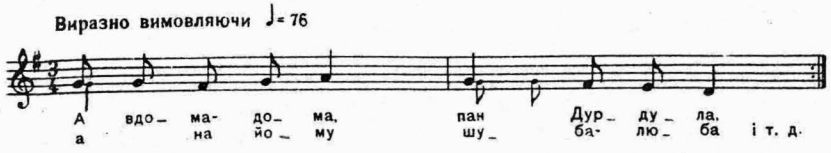

А вдома-дома пан Дурдула,
А на йому шуба-люба,
А на шубочці-поясочок,
А на пояску—калиточка,
А в калиточці—сім пиріжечків.
Сьому-тому по пиріжечку,
А старим бабам по паляниці,
Щоб родилися бички, телиці,
Бички, телиці, чорні ягниці,
Чорні ягниці—на рукавиці,
Сиві барани—на жупани.

ОЙ РАНО, РАНО КУРИ ЗАПІЛИ

(щедрівка)

Ой рано, рано кури запіли,
Ой дай, боже,
Ой рано, рано кури запіли,
Святий вечір.

А ще раніше Іванько (й) устав,
Ой дай, боже,
А ще раніше Іванько (й) устав,
Святий вечір.

Ой гула, гула кам'яна гора,
Ой дай, боже,
Ой гула, гула кам'яна гора,
Святий вечір.

КОЗА
(гра)

Помірно і рівно

Ой ви мужов'я, ой ви панов'я.
Ставайте рядом, ми козу ведьом.
Під ту слободку, під Михайлівку.
А в Михайлівці чотири стрільці,
Чотири стрільці та всі молодці—
Стрельнули козу, стрельнули ману
Под правоє ухо, а в левоє ухо юшка потекла.

Пусть вона (й) упала, пусть вона пропала...
Ой ти, міхонос, дуй козі под хвост,
Щоб наша коза живая була.
Розходилася, розвеселилася,
Пану хазяїну в ноги вклонилася.
Де коза туп-туп, там жита сім куп;
Де коза рогом, там жито стогом.

Варіант І

Охо-хо, коза, охо-хо яра,
Недавно з Москви, з довгими кісьми.
Де коза ходить, там жито родить;
Де коза хвостом, там жито кущом;
Де коза туп-туп, там жита сім куп,
А де не бува, там жита нема.
В долині коза з козенятами,
А в лісу вовчок з вовченятами.
Як хватив вовчок та за козочок,
А вовченята за козенята.
Тут коза упала, тут вона пропала...
А ти, міхонос, дуй козі под хвост,
Щоб наша коза живая була,
Щоб наша коза розходилася,
Розходилася, розвеселилася,

Пану-хазяїну в ноги вклонилася.
А старий же пан, найстарший усіх,
Подарив козі найлучше усіх:
Мірочку жита, щоб коза сита,
Мірочку вівса, зверху ковбаса,
Зверху ковбаса—і пісенька вся.

Варіант II

А ти, козиця, ти старая жниця,
Ти своїм діткам не кормильниця.
Хватила б серпок й побігла б в лісок,
Нажала б травки побільший снопок,
Обмолотила б, обколотила
Та своїх діток (т) накормила.
В долині коза з козенятами,
А в лісу вовчок з вовченятами.

(Далі дивись вар. I)

ОЙ ДАЙ, БОЖЕ, З НЕБА

Ой дай, боже, з неба
Та чого нам треба,
А нам треба дощу з неба.

Ой дай, боже, дощику громового
На нашого приказчика молодого.
Ой дай, боже, дощ, аби не мороз.

А ТЕМНО, ТЕМНО, ОЙ У БОРУ

(весільна)

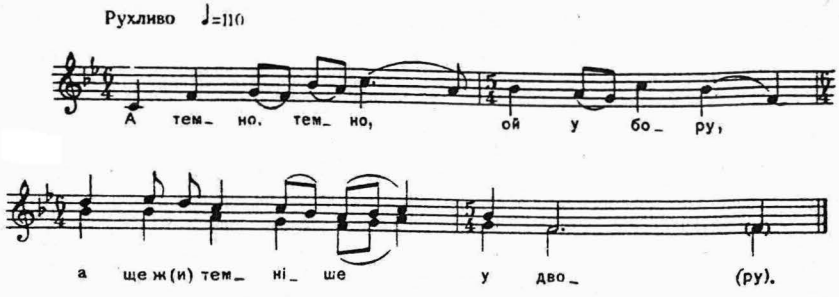

А темно, темно, ой у бору,
А ще ж(и) темніше у двору.

А ще темніше, ой у двору,
Щоб бояри ворота облягли.

А що бояри ворота облягли,
Старости сіни обсіли.

Старости сіни обсіли:
Купують, торгують Настушку.

Купують, торгують ой Настушку,
Її батенько не віддає,

Її батенько не віддає—
За сто червонців продає.

Її матінка не віддає—
За червоні чобітки продає.

КАТИЛОСЯ ДВА ЯБЛОЧКА С ЗАМОРЬЯ

(весільна)

Катилося два яблочка с Заморья,
Ой люли я ли, вой люли, с Заморья.

Просилася ой Верочка за столья,
Ой люли я ли, вой люли, за столья.

Поглядеться да на свекровья на дворья
Ой люли я ли, вой люли, на дворья.

Чи не пьяница, пропойница лют свёкор
Ой люли я ли, вой люли, лют свёкор.

Чи не пропил життё, буттё всё в дому.
Ой люли я ли, вой люли, всё в дому.

Все ли в дому, да в высоком терему,
Ой люли я ли, вой люли, в терему.

Чи не ночує скотинушка за двором,
Ой люли я ли, вой люли, за двором.

Чи не ночує семеюшка за уголом,
Ой люли я ли, вой люли, за уголом.

Уся, уся скотинушка во дворе,
Ой люли я ли, вой люли, во дворе.

Уся, уся семеюшка в тереме,
Ой люли я ли, вой люли, в тереме.

ІСТОРИЧНІ ТА СУСПІЛЬНО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

ПРО СЕМЕНА ПАЛІЯ ТА ГЕТЬМАНА МАЗЕПУ

Гей пише, пише та гетьман Мазепа
Та до Палія листа:
„Гей приїдь, приїдь, Палію Семене,
Та на бенкет до мене.

Гей будем пити та будем гуляти,
Будем пити ще й гуляти.
Гей будем пити та будем гуляти,
Та з москалем воювати".

„Гей бодай же ти, та гетьман Мазепа,
Та й до того не діждав,
Гей щоб я свою православну віру
Та й під ноги підтоптав".

Гей ворож Семене, та ворож Палієнко
На подвір'я вже в'їжджає,
Гей атож його вельможний Мазепа
Вином з чадом напуває.

Гей ворож Семене та ворож Палієнко
Мед-вина уже напився,
Гей він своєму коню вороному
Та й на гриву схилився.

Гей як крикне та гетьман Мазепа
Та на свої отамани:
„Гей візьміть, візьміть Палія Семена
Та закуйте його у кайдани".

САДИ Ж МОЇ, САДИ

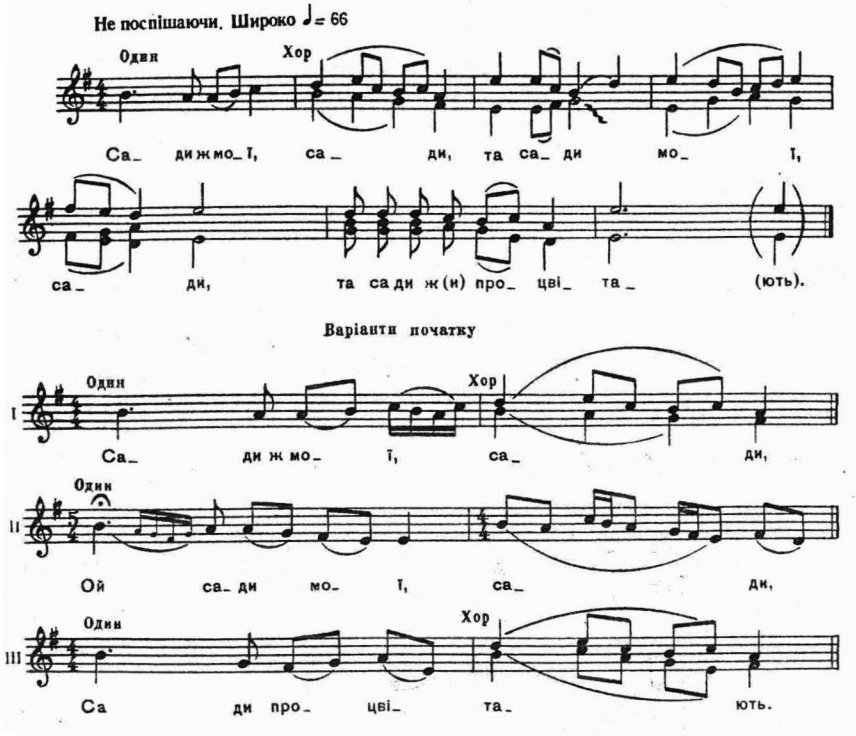

Сади ж мої, сади,
Та сади мої, сади,
Та сади ж (и) процвітають.

Сади процвітають.
Та й відтіль зозуленька,
Ой відтіль вилітає.

Відтіль вилітає.
Та й на синєє море,
Ой море, поглядає.

Ой море, поглядає.
А що синєє море,
Ой море замерзає.

Та море замерзає.
Та замерзає море,
Ой льодком тонесеньким.

Ой льодком тонесеньким.
Та притрусює сніжком
Та сніжком білесеньким.

Ой сніжком білесеньким.
Ой (и) там козаченько
А з турком (и) воювався.

Ой з турком воювався.
Та на синєє море
А коник (и) розігрався.

Ой коник розігрався.
А на синьому морі
А коник (и) провалився.

Ой коник провалився.
(И) а молодий козаче
(И) а за гриву вхватився.

(Ой) за гриву вхватився.
Та бийся, коню, бийся,
Ой бийся, вибивайся.

Ой бийся, вибивайся,
Та й до отця, до неньки
Ой біжи ж (и) поспішайся,

ОЙ ТАМ КОЗАЧЕНЬКО З ТУРКОМ ВОЮВАВ

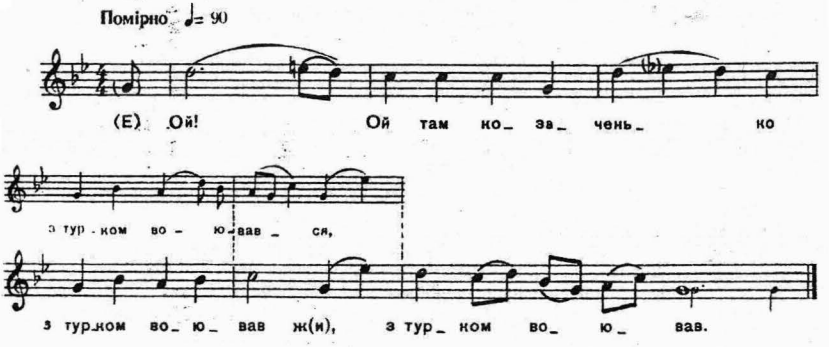

(Е) ой! Ой там козаченько з турком воював ж (и),
З турком воював,

(Е) ой! У синєє море турка увігнав ж (и),
Турка увігнав.

(Е) ой! Ой там козаченько та й на морі топиться,
Та й на морі топиться.

(Е) ой! За сивую гриву коня ухватився,
Ой коня ухватився,

(Е) ой! Бийся, коню, бийся, бийся, вибивайся,
Бийся, вибивайся.

(Е) ой! Ой та на край синього, край синього моря
Ой ти поспішайся.

(Е) ой! Та на край (и) синього, край синього моря
Ой ти поспішайся.

(Е) ой! Та й ти туркам живим та живим не давайся,
Ой живим не давайся.

ОЙ СЯДУ Я КРАЙ ВІКОНЦЯ

Ой сяду я край віконця
Виглядати чорноморця, гей!
Чорноморець не йде — їде
Та й семеро коней веде.

На восьмому вороному
У жупані голубому, гей!
Та не їде він додому,
А поїхав до Дунаю.

А поїхав до Дунаю
І до бистрого краю, гей!
Став він коня напувати,
Стала вода прибувати.

Стала вода прибувати,
Чорноморець потопати, гей!
Чорноморець потопає
І на милу гукає.

Чорноморець потопає
І на миленьку гукає, гей!
Рятуй, рятуй, моя мила,
Коли вірно любила.

Ой рада б я рятувати,
Так не вмію випливати, гей!
Біжи, мила, по люде,
Може жаль кому буде.

Біжи, мила, по люде,
Може жаль кому буде, гей!
Поки люди ізійшлися,
Чорноморець утопився.

ОЙ НА ГОРІ ОГОНЬ ГОРИТЬ

Ой на горі огонь горить,
Під горою козак лежить, та-ра-ра,
Під горою козак лежить.

Накритий він китайкою,
Червоною козацькою, та-ра-ра,
Червоною козацькою.

Ой на горі ворон кряче,
Під горою коник скаче, та-ра-ра,
Під горою коник скаче.

Не скач, коню, під горою,
Не бий землі під собою, та-ра-ра,
Не бий землі під собою.

З землі щастя не доб'єшся,
З моря води не нап'єшся, та-ра-ра,
З моря води не нап'єшся.

В морі вода солоная,
Тобі, коник, не гожая, та-ра-ра,
Тобі, коник, не гожая.

Біжи, коню, дорогою,
Широкою столбовою, та-ра-ра,
Широкою столбовою.

Підбіжи ти під батьків двір,
Стукни, грюкни об частокіл, та-ра-ра
Стукни, грюкни об частокіл.

Вийде батько—розгнуздає,
Вийде мати—розпитає, та-ра-ра,
Вийде мати—розпитає.

Ой ти, коник вороненький,
Де ж мій синок молоденький, та-ра-ра,
Де ж мій синок молоденький.

Не плач, мати, не журися,
Твій синочок оженився, та-ра-ра,
Твій синочок оженився.

Узяв собі паняночку,
В чистім полі земляночку, та-ра-ра,
В чистім полі земляночку.

Та взяв собі невістоньку,
В чистім полі могилоньку, та-ра-ра,
В чистім полі могилоньку.

Візьми, мати, піску жменю,
Посій його на каменю, та-ра-ра,
Посій його на каменю.

Коли пісок житом зійде,
Тоді син твій з війни прийде, та-ра-ра,
Тоді син твій з війни прийде.

Нема жита, ані сходу,
Нема сина із походу, та-ра-ра,
Нема сина із походу.

Нема жита, ні колосу,
Нема сина, ні голосу, та-ра-ра,
Нема сина, ні голосу.

Нема жита—вода змила,
Нема сина—пуля вбила, та-ра-ра,
Нема сина—пуля вбила.

КОТУ, КОТУ, КОТУСЮ

Коту, коту, котусю,
Займи його телусю
На попові толоки—
Там травиця по боки.
Кінь біжить—трава шумить,
Під коником козак лежить
Поцюканий, порубаний,
Китайкою покритий;
Од сонечка загорів,
Од вітречку почорнів.

ОЙ КОСИВ МУЖИК ЗЕЛЕНЕЄ СІНО

Ой косив мужик зеленеє сіно,
Аж із його піт ллється.
Ой іде чумак та й дорогою
Та із мужика сміється.

Ой, смійся, смійся, молодий чумаче,
Ой за сміх тобі буде:
А прийде осінь-худая погода,
Нічим волів годувати.

А прийде осінь-худая погода,
Нічим волів годувати.
Ой бере чумак (в руки) батіг і налигач,
Іде сіно купувати.

Ой іде чумак та й вулицею
І вустілка волочиться.
А сидить мужик край віконечка
Та із чумака сміється.

„Ой здоров, здоров, пане-хазяїне,
Продай мені в'язку сіна".
„Ой годі тобі, молодий чумаче,
Та в'язками купувати.

Ой годі тобі, молодий чумаче,
Та в'язками купувати,
Ой бери в руки та сірії воли,
Веди до мене зимувати".

ОЙ ЛЕТІВ ОРЕЛ ТА ЧЕРЕЗ МОРЕ

Ой летів орел та через море.
Та й подай, море, пити.

Та й подай, море, пити.
Ой горе тому та козакові
Та й на Вкраїні жити.

Та й на Вкраїні жити.
Та ішов козак та дорогою
Та й(и) сів на могилі.

Та й(и) сів на могилі.
Ой сидить він же на могилі
Та й сорочку латає.

Та прийшла к йому та дівчинонька
Та й слова промовляє.

Та й слова промовляє:
„Ой молодий козаче, сьогодні субота,
Ой а завтра неділя.

Ой а завтра неділя.
Та ой(й)а в тебе та, козаченьку,
Та сорочка не біла.

Та сорочка не біла".
„Ой хоть біла, та хоть не біла
Та нема тобі діла.

Та нема тобі діла:
Ой мати стара, а сестра мала,
Ой а жінки немає.

Ой а жінки немає.
Ой єсть у мене та й родинонька
Та далеко від мене.

Та далеко від мене.
Ой прочув же я та через люди,
Що цураються мене".

5-й куплет виконується як 1-й, 3-й, 4-й, 6-й і дальші куплети виконуються як 2-й.

ОЙ У ЛІСІ, ПРИ ДОРОЗІ

Ой у лісі, при дорозі,
Там калина стояла,
А на тій же калиноньці
Там зозуля кувала.

А зозуля не кувала
Та все правду казала,
А як мати свого сина
У солдати виряджала:

„Іди, іди, мій синочку,
Та й за батька старого,
Дадуть тобі, мій синочку,
Та коня вороного.

Іди, іди, мій синочку,
Та й за неньку стареньку,
Дадуть тобі, мій синочку,
Та шабельку гостреньку.

Іди, іди, мій синочку,
Та й за рідну сестрицю;
Дадуть тобі, мій синочку,
Та й залізну рушницю".

ОЙ ПРИ ДОЛИНКЕ ТА Й ПРИ ШИРОКОЙ НИВКЕ*

Ой при долинке та й при широкой нивке ж(и)
Та брала ж(и) девка чистой(и) льон.

*) В тексті цієї пісні і деяких інших пісень відтворено особливості місцевої вимови з ознаками впливу російської народної пісні.

Брала девка чистой льон.
Та й вона ж(и) брала та й тонко ж(и) розстилала
Та всю долину сходила.

Всю долину сходила.
Та й(и) полюбила та парня ж(и) молодого
Та й(и) у солдати узяли.

Та в солдати узяли.
Та взяли, взяли та парня ж(и) молодого
Та назад руки зв'язали.

Назад руки зв'язали.
Ой та й повезли того та й парня ж(и) молодого
Та все чистими полями.

Все чистими полями.
Та й за ним(и) їдуть та його ж(и) товариші
Та й вороними конями.

Вороними конями.
Та й(и) вийшла девка та й(и) за нові ворота
Та вмивається сльозами.

Вмивається сльозами.
Ой(и) махнув(и) парень да й правою рукою:
„Та не плач, дівко, за мною.

Не плач, дівко, за мною,
Бо вже не буду та я тобі дружиною,
(Ой) а ти ж(и) мені жоною".

ОЙ КАК ПРИ НИВКЕ ДА ПРИ ЧИСТОЙ ДОЛИНКЕ

Варіант

Ой как при нивке
Да при чистой долинке
Брала... ой брала девка ж(и) спелой лен.

Ой да вона брала,
Выбирала, выбирала,
Всю... ой всю й долину сходила.

Ой да сходила ж (и)
Да й она искала ж (и)
Парня, парня молодого,
Ко... ой которого узяли.

Да й вони узяли ж (и)
Парня, парня молодого,
На... ой назад руки зв'язали.

Ой да вийшла девка ж (и)
За нові, нові ворота
О... ой облилася сльозою.

Да й махнув парень
Правой, правою рукою:
„Не... ой не плач, девка, за мною.

Ой да жив я буду ж (и)—
Службу, службу перебуду,
По...ой повенчаємось с тобой.

Ой да повенчавшись да
За ру... за рученьку взявшись,
Здра... ой здравствуй, милая моя".

ПОЗА ЛЄСОМ, ЛЄСОМ ТЬОМНЕНЬКИМ

Поза лєсом...
Поза лєсом, лєсом тьомненьким,
Поза садіком зельоненьким.

Там лежала...
Там лежала шлях-дороженька
Широкая, приубитая.

Широкая...
Широкая, приубитая,
Слізоньками приумитая.

Туда ніхто...
Туда ніхто ні проїхав, ні пройшов,
Только пройшов та й наборочок небольшой.

Только пройшов...
Только пройшов та й наборочок небольшой,
За набором офіцер молодой.

За набором...
За набором офіцер молодой
На конику вихиляється.

На конику...
На конику вихиляється,
В лист-бомагу видивляється.

В лист-бомагу...
В лист-бомагу видивляється,
Що в тім листі та й написано.

Що в тім листі...
Що в тім листі та й написано,
Написано й намальовано.

Написано...
Написано й намальовано,
На трьох братів росположено.

Кому із них...
Кому із них та й на службу йти —
Чи старшому, чи підстаршому?

Чи старшому...
Чи старшому, чи підстаршому,
Чи Ванюші — самому младшому.

Чи Ванюші...
Чи Ванюші — самому младшому.
Що в старшого та й жона молода.

Що в старшого...
Що в старшого та й жона молода,
В підстаршого сама мати стара.

В підстаршого...
В підстаршого — сама мати стара,
А в Ванюші не осталось нікого.

ВОЙ ДА НА ПРИЙОМІ ГАЛКИ В'ЮТЬСЯ

Вой да на прийомі галки в'ю...
Ой галки в'ються.
А в дівчи... ой а в дівчини
Вой да сльози ллються.

Вой да ти, дівчино, моє се...
Ой моє серце,
Сховай ме... ой сховай мене
Вой да під ряденце.

Вой да я ряденця не придба...
Ой не придбала,
Щоб я те... ой тебе, серце,
Вой да заховала.

Вой да ти, дівчино, мій цвіто...
Ой мій цвіточок,
Сховай ме... ой сховай мене
Вой да під платочок.

Вой да я платочка не придба...
Ой не придбала,
Щоб я те... ой тебе, серце,
Вой да заховала.

Вой да ти, дівчино Катери...
Ой Катерино,
Сховай ме... ой сховай мене
Вой да під перину.

Вой да я перини не придба...
Ой не придбала,
Щоб я те... ой тебе, моє серце,
Вой да заховала.

ОЙ ТА Й ПРОЩАВАЙТЕ, ТА Й МОЇ СУСІДОНЬКИ

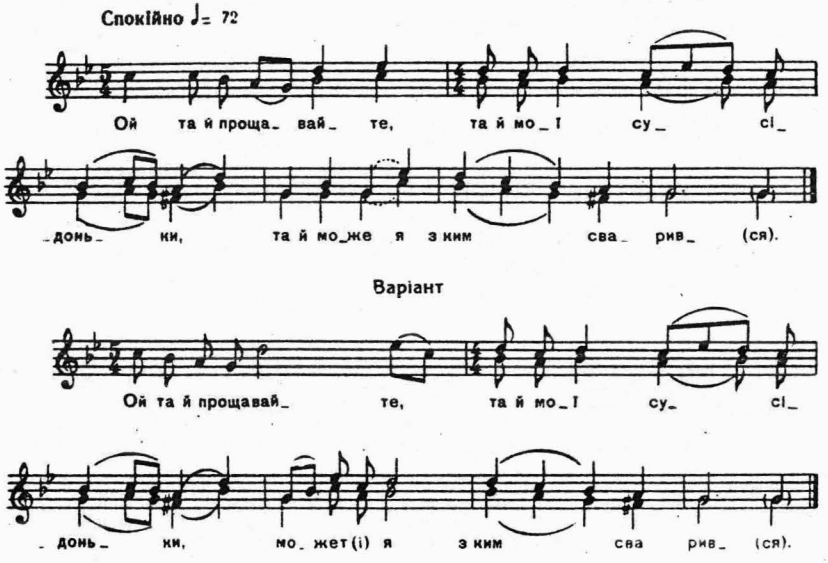

Ой та й прощавайте, та й мої сусідоньки,
Та й може я з ким сварився.

Та й не споминайте та худими словами
Та й щоб же я не журився.

Ой та й розважайте та мою дівчиноньку
Та щоб з личенька не спала.

Ой та й поливайте та суху доріженьку,
Та й щоб вона не куріла.

Ой та й поливали та суху доріженьку,
Та й(и) куриться буде.

Ой та й розважали та молоду дівчину,
Та й(и) журиться буде.

Ой що чорненькії та вой да галенята
Круту гору вкрили.

Ой та й молодії та вой да некрутики
Та жалю наробили.

Та й ви, чорнії, та вой да галенята,
Підніміться вгору.

Ой та й молодії, та вой да некрутики,
Верніться додому.

Ой та й(и) раді б ми та й додому вернуться,
Так гетьман не пускає.

ОЙ НЕ НЕСИ, ЗИМУШКА, ПІСКУ ЖОВТОГО

Ой не неси, зимушка, піску жовтого,
Та й не пили личенька мого білого.

Ой вже ж моє личенько запилилося,
По милому друженьку зажурилося.

По милому друженьку зажурилося,
В далеку доріженьку знарядилося.

Далека доріженька аж до Харкова,
А з города Харкова аж до Києва.

У городі Києві становилися,
Воронії коники заморилися.

Воронії коники заморилися,
Молоді некрутики зажурилися.

ОЙ ПАСУТЬ КОНІ ПО ЛУГУ

Ой пасуть коні по лугу,
Ой(и) по діброві...
Та й попросились ночувать
Солдатики до вдови.

„Ой ти, вдово, ти, вдова,
Дай(и) коням сіна".
„Що й вісімнадцята зима
Та як живу я й (и) сама"

„Ой ти, вдово, ти, вдова,
Та разве не взнала ти меня?
Як на службу отправляла,
Проводжала до Дніпра?

ЖИЛА-БУЛА ВДОВУШКА КРАЙ БИТОГО ШЛЯХУ

Жила-була вдовушка
Край битого шляху.
Гей, ой серденько,
Край битого шляху.

Як набралась вдовушка
Великого страду.
Гей, ой серденько,
Великого страду.

Хто не їде, хто не йде,
Удовушки не мине.
Гей, ой серденько,
Удовушки не мине.

Як заїхав до вдовушки
Гусаричок молодой,
Гей, ой серденько,
Гусаричок молодой.

Удовушка молода,
Пусти ночку ночувать.
Гей, ой серденько,
Пусти ночку ночувать.

В мене нет ні кола, ні двора,
Ніде прив'язать коня.
Гей, ой серденько,
Ніде прив'язать коня.

Я шабельку обнажу,
У земельку устромлю.
Гей, ой серденько,
У земельку устромлю.

ОЙ ЗА ЛІСОМ ТА Й ЗА ЛЕБЕДИНОМ

Ой за лісом, ой за лісом
Та й за Лебедином ж(и)
Там билось військо три дні, три години.

Там билось військо, билось військо
Три дні, три години
Та й розбилось на чотири половини.

Текли річки, текли річки
Та й(и) все кривавії,
Мостили мости з солдатської кості.

Десь узявся, десь узявся
Сизокрилий орел
Та й(и) став же він руку клювати.

Та й(и) став же, та й(и) став же,
Став він руку клювати.
Стала йому рука промовляти.

Стала йому, стала йому
Рука промовляти:
„Не клюй, мене сизокрилий орле.

Якби мене, якби мене́
Та отець-ненька знали,—
Вони б мене хорошенько поховали".

ЗАБЄЛЄЛІСЬ СНЄЖКИ

Забєлєлісь снежки,
Забєлєлісь бєли
Та й по крутой горє.

Та й по крутой горє, гей!
Заболєло тєло
Солдатськоє бєло
Та в чужой сторонє.

Та в чужой сторонє, гей!
Ніхто не заплаче
По бєлому тєлу
Та й по солдатському.

Та й по солдатському, гей!
Не заплаче батько,
Не заплаче мати,
Та й ні жінка його.

Та й ні жінка його, гей!
Тільки зажурився
Та й запечалився
Та й товариш його.

Та й товариш його, гей!
Товаришу вірний
Та братіку рідний,
Та й скоро я помру.

Та й скоро я помру, гей!
Зроби мені, брате,
Вірний товаришу,
Та з клен-дерева труну.

Та з клен-дерева труну, гей!
Ой де ж тобі, брате,
Вірний товаришу,
Та клен-дерева узять?

Та клен-дерева узять, гей!
Ой будеш ти, брате,
Вірний товаришу,
Та в сосновій лежать.

Та в сосновій лежать, гей!
Сосновая трунка,
Глибокая ямка
Та в зельоному саду.

Та в зельоном саду, гей!
В вишневім садочку,
На жовтім пісочку,
Та й під рокитою.

Та й під рокитою, гей!
Рокита висока,
На листя широке
Та й похилилася.

Та й похилилася, гей!
Молода дівчина
Та й по козакові
Та й зажурилася.

ПРОЩАЙ, ДЕРЕВНЯ, ПРОЩАЙ, КАВКАЗ

Прощай, деревня,
Прощай, Кавказ,
Прощай, дівчонка,
Послєдній раз. } *Двічі*

Благословила
Мать на войну;
Сам добре знаю—
На смерть я йду. } *Двічі*

Летіла пуля
Через гору
Та й розорвала
(Ой) грудь мою. } *Двічі*

Та й розорвала
(Ой) грудь мою;
Лилася кров
Аж до Дунаю. } *Двічі*

А в тім Дунаї
Бистра вода;
Ой там стояла
Мати моя. } *Двічі*

Ой там стояла
Мати моя
Та й говорила
Все про меня. } *Двічі*

Та й говорила
Все про меня:
Нема синочка,
Чутки нема. } *Двічі*

Нема синочка,
Чутки нема,—
Мабуть прийняла
Сира земля. } *Двічі*

ВЗВОЛНОВАЛАСЯ НА МОРЕ ПОГОДКА

Взволновалася на море погодка,
Ой, ой погодушка ж(и),
Погодушка да скажем небольшая,
Ой небольшая.

Небольшая да скажем волговая,
Ой, ой погодушка ж(и)
Погодушка да скажем небольшая,
Ой волговая.

По той Волге да ничего не видно,
Ой ничего не видно,
Только видно да всё красные лодочки,
Красные лодочки.

Красны лодочки на море краснеют,
Ой на море краснеют,
Белые паруса да на море белеют,
Ой да белеют.

РОДИННО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

І. ПІСНІ ПРО КОХАННЯ

ПТИЧКА НЕВЕЛИЧКА ПО ПОЛЮ ЛІТАЄ

Птичка невеличка
По полю літає,
Ой по полю літає.

По полю літає,
Комиш розгорта_,
Ой комиш розгортає.

Комиш розгортає,
Сокола шукає,
Ой сокола шукає.

Сокіл-соколочок
Злетів на дубочок,
Ой злетів на дубочок.

Злетів на дубину,
Клює жолудину,
Ой клює жолудину.

Клює жолудину,
Кличе свою милу,
Ой кличе свою милу.

Кличе свою милу—
Дівку чорнобриву,
Ой дівку чорнобриву.

Дівчино-сиротко,
Не стели широко,
Ой не стели широко.

Постелись вузенько,
Присунься близенько,
Ой присунься близенько.

Будем говорити,
Як у світі жити,
Ой як у світі жити.

Будем розмовляти,
Як нам проживати,
Ой як нам проживати.

ЗАЙШЛО СОНЦЕ ЗА ВІКОНЦЕ

Зайшло сонце за віконце,
За сад-виноград.
Цілуйтеся, милуйтеся,
Ой хто кому рад.

А дівчина козакові
Раденька була,
Взяла його за рученьки—
В садок повела.

Сама сіла край віконця,
Зажурилася,
Що за такого молодого
Заручилася.

Не журися, дівчинонько,
Ти ж будеш моя,
Єсть у мене батько й мати
Ще й брат і сестра.

Єсть у мене бочка пива
Ще й друга вина,
Єсть у мене дівчинонька
Возлюбленая.

ВІТЕР З ПОЛЯ, ХВИЛЯ З МОРЯ

Вітер з поля, хвиля з моря...
Вой да довела любов до горя. (2)

Свєт-головонька кружиться...
Вой да на плечах орьол садиться. (2)

Орьол, орьол сизокрилий,
Скажи мені правдоньку, де мій милий? (2)

А твій милий на роботі,
Вой да у літейному заводі. (2)

А він робе, поробляє,
Вой да мідні труби виливає. (2)

Пустив пару по заводу,
Вой да пішла слава по народу. (2)

Пішла слава по народу
Вой да про ту дівку, що без роду. (2)

А я слави та й не боюся,—
Вой на тій дівці та й оженюся. (2)

СОНЦЕ СХОДЕ—Я ЖУРЮСЯ

Сонце сходе—я журюся,
А заходе—плачу.
Кого люблю щирим серцем,
Того не побачу.

Як пошлю я сиву голубоньку
Аж під чорную хмару:
Нехай вона спитає у бога,
Чи дожду я пари.

Ішли хмари із Полтави
Та все хмароньками,—
Чужі дочки йдуть у гості
Та все парочками.

Чужі дочки йдуть у гості
Та все парочками,
Моїй дочці, дочці-коханочці,
Парочки немає.

Як зірву я з рожі квітку
Та й пустю на воду—
Пливи, пливи, з рожі квітко,
Аж до мого роду.

Пливла, пливла з рожі квітка
І стала крутиться.
Ждала мати дочки в гості
Та й стала журиться.

І НЕ СПИТЬСЯ, НЕ ЛЕЖИТЬСЯ

І не спиться, не лежиться,
Вой да не лежиться,
І сон мене не бере.

І сон мене не бере.
Пішов би я до дівчини,
Вой да до дівчини,
Так не знаю, де живе.

Так не знаю, де живе.
Попросю я товариша,
Вой да товариша,
Нехай мене відведе.

Нехай мене відведе.
Сам товариш кращий мене,
Вой да кращий мене,—
Він дівчину одіб'є.

Він дівчину одіб'є.
Ой на тобі, товаришу,
Вой да, товаришу,
Три червінці за неї.

Три червінці за неї.
Не одбивай, товаришу,
Вой да, товаришу,
Ой дівчини моєї.

ТА Й НЕ ХОДИ, КОЗАЧЕ, ПОНАД БЕРЕГАМИ

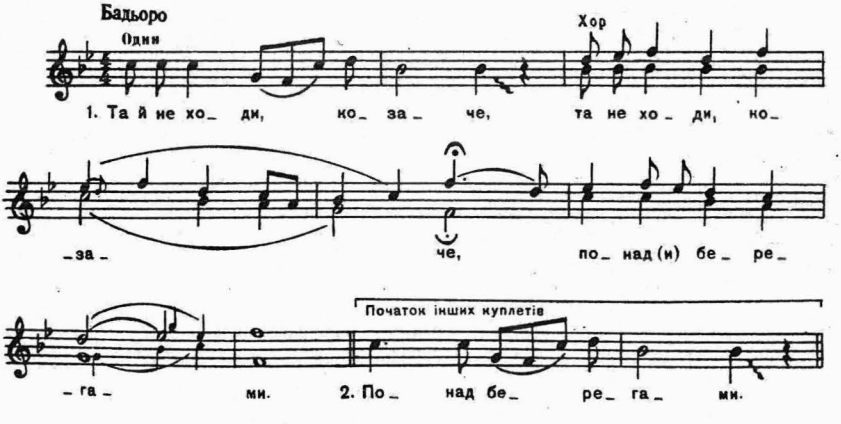

Та й не ходи, козаче,
Та й не ходи, козаче, понад берегами.

Понад берегами.
Та не суши дівчини чорними бровами.

Чорними бровами.
Я чорні брови маю та й не оженюся.

Та й не оженюся.
Ой піду до річеньки з жалю утоплюся.

З жалю утоплюся.
Та не топись, козаче, бо душу загубиш.

Бо душу загубиш.
Та ходім повінчаймось, коли вірно любиш.

НЕ ХОДИ, КОЗАЧЕ, ПОНАД БЕРЕГАМИ

Не ходи, козаче, понад берегами,
Не суши дівчини чорними бровами.

Чорні брови маю та й не оженюся,
Піду до річеньки з жалю утоплюся.

Не топись, козаче, бо душу загубиш,
Ходім повінчаймось, коли вірно любиш.

ТА Й ЗА ТУЧАМИ, ЗА ХМАРАМИ

Та й за тучами, за хмарами
Та й сонечко не сходе.

Сонечко не сходе.
Та й за лихими ворогами
Та мій милий не ходе.

Мій милий не ходе.
Та ой ви, тучі громовії,
Та розійдіться різно.

Розійдіться різно.
Та прибудь, милий, чорнобривий,
Та хоть не рано-пізно.

Хоть не рано-пізно.
Та як я тебе дожидала,
Та всю нічку не спала.

Всю нічку не спала.
Та й усю нічку до світочку
Та столи застилала.

Столи застилала.
Та столи мої дубовії,
Та скатерті парчові.

Скатерті парчові.
Та личко моє рум'яное,
Та й(и) чорнії брови.

ОЙ ЩО Й У ПОЛІ ТА Й КРИНИЧЕНЬКА

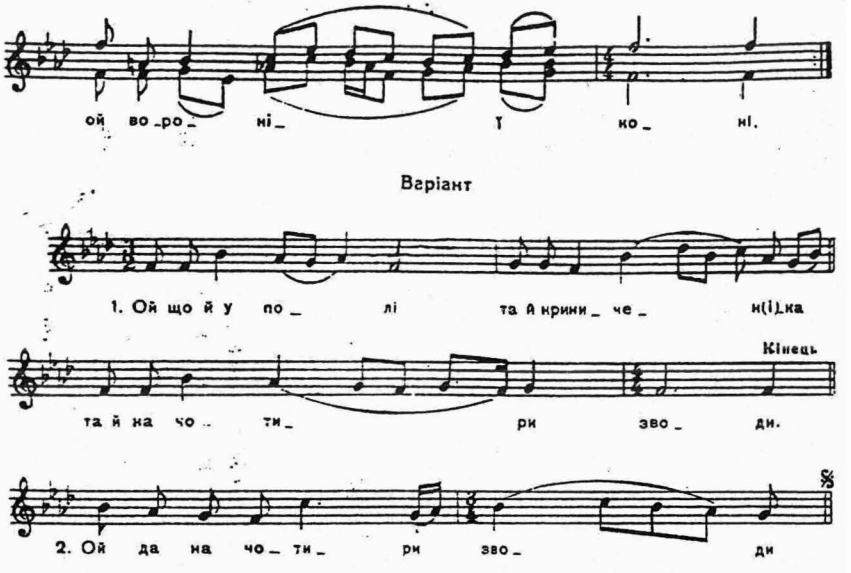

Ой що й у полі та й криниченька
Та й на чотири зводи.

Ой на чотири зводи.
Та й напувало та три козаки
Ой вороні коні.

Ой вороні коні.
Та й ісписали та змалювали
Ой дівці чорні брови.

Ой дівці чорні брови.
Та один пише та й на бумазі,
А другий на китайці.

А другий на китайці.
Та передаймо, та товаришу,
А дівчині-коханці.

А дівчині-коханці.
Та й там дівчина та й воду брала
Та й руту поливала.

Та й руту поливала.
Та й молодого, ой козаченька
Та в гості зазивала.

Та в гості зазивала.
Та прийди, прийди, та козаченьку,
Та й до нової хати.

Та й до нової хати.
Та єсть у мене та батько й мати
Та будуть шанувати.

ОЙ ХОЧ МЕНІ, ГОСПОДИ, ТА Й ПОВЕЧОРІЛО

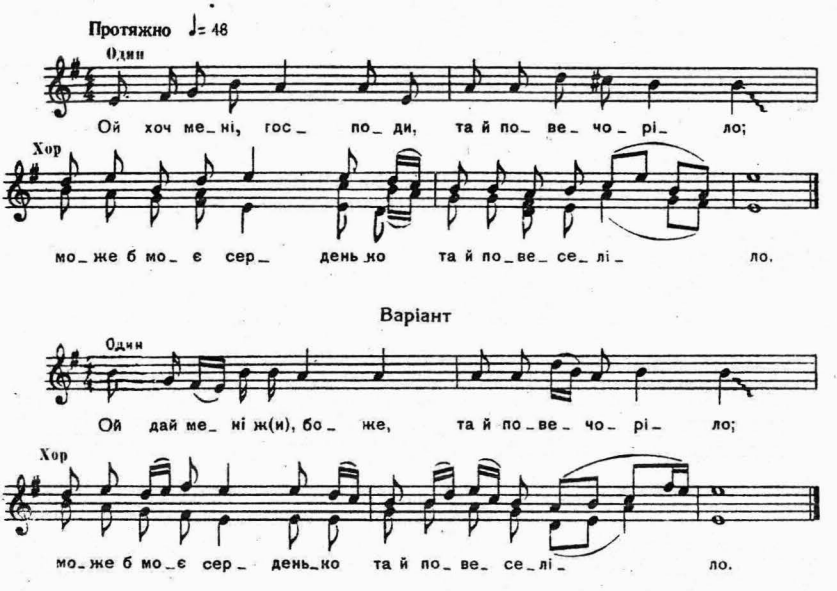

Ой хоч мені, господи,
Та й повечоріло;
Може б моє серде
Та й повеселіло.

Хоч би мені, господи,
Та й сонечко зайшло;
Може б моє серденько
Та й до мене прийшло.

Ой хоч не до мене—
До моєї хати;
Відчиняй же дверечка,
Щоб не чула мати.

Ой як відчиняла,
Важенько вздихала,
За ворота вийшла—
Правдоньки питала:

„Чи ти мене любиш,
Чи з мене смієшся,
Що ти наді мною,
Як голубчик, в'єшся".

„А я тебе люблю,
Ще й любити буду.
По правді признаться—
Сватати не буду.

Ой рад би я брати,
Так не велить мати,
Ой рад би я взяти,
Так вижене з хати".

ОЙ ЗАРІЖУ Я УТЯ

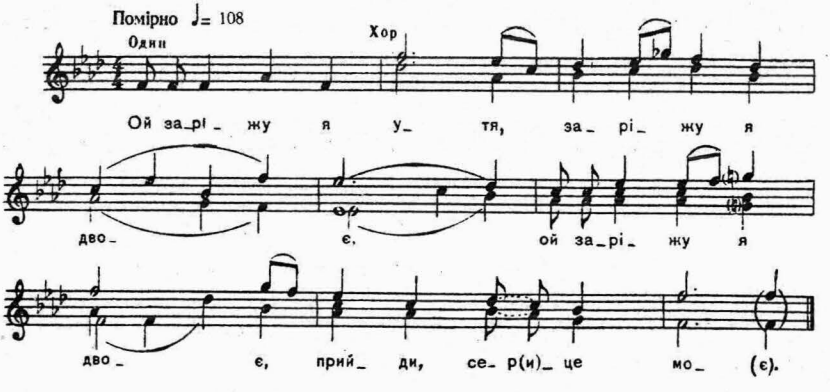

Ой заріжу я утя, заріжу я двоє,
Ой заріжу я двоє, прийди, серце моє.

Ой заріжу я двоє, прийди, серце моє,
Прийди, серце моє, до нової хати.

Прийди, серце моє, до нової хати,
До нової хати, щоб не чула мати.

До нової хати, щоб не чула мати,
Щоб не чула мати, з ким я ляжу спати.

Щоб не чула мати, з ким я ляжу спати,
З ким я ляжу спати на новій кроваті.
Ой як я впускала—важенько вздихала,
А як спать лягала—плакала-ридала.
А як спать лягала—плакала-ридала,
Як випроводжала—правдоньки питала:
„Скажи, серце, правду, а чи ти жонатий,
Ой чи ти жонатий, чи є в тебе діти?“
„Єсть у мене жінка ще й діточок двоє,
Ще й діточок двоє—чорняві обоє.
Ще й діточок двоє—чорняві обоє,
Чорняві обоє, мені до любові“.

ОЙ ЗАЙШЛО СОНЦЕ ТА ЗА ВІКОНЦЕ

Ой зайшло сонце та за віконце,
Та закотилось за лісок.
Ой прийди, прийди та мій миленький,
Ой хоч до мене на часок.
Та й ляжем спати, ой на кроваті,
Та й загадаєм собі сон.
Та сон про тебе, та сон про мене,
Та сон про нашую любов.
Що ти божився, та що ти клявся—
Ой не покину я тебе.
Ой а тепер ти та покидаєш,
Та серцю жалю завдаєш.

ОЙ У ПОЛІ ВЕРБА

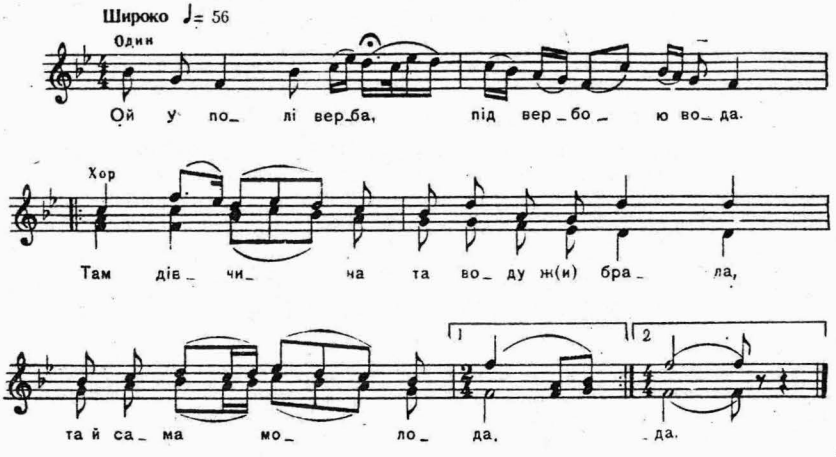

Ой у полі верба,
Під вербою вода.
Там дівчина та воду ж (и) брала, } *Двічі*
Та й сама молода.

„Ти, дівчино моя,
Та й напій же коня
З рубленої та й (и) криниченьки, } *Двічі*
Та з нового відра".

„Ти, козаче, не мій,
Ой да я не твоя,
Щоб я тобі коня напувала } *Двічі*
Та з нового відра".

„Ти, дівчино моя,
Та й сідай на коня
Та й поїдем у чистеє поле } *Двічі*
Аж до мого двора".

„Нема в тебе двора,
Та нема ні кола,
Тільки стоїть три кущі калини, } *Двічі*
Та й та не цвіла".

„Ти, калино моя,
Чого ж ти не цвіла?"
„Зима була та й цвіт мій побила— } *Двічі*
Тим я не цвіла".

ОЙ У ПОЛІ ВЕРБА

Ой у полі верба,
Під вербою вода.
Там стояла дівчинонька, } *Двічі*
Сама молода.

Що козак до води,
А дівчина од води:
„Постій, постій, дівчинонько, } *Двічі*
Дай коню води".

„Ой рада б я підождать,
Коникові води дать.
Була роса, дівка боса— } *Двічі*
Ніженьки щемлять".

„Як продам я бички
Та куплю черевички,
Щоб ти боса не ходила, } *Двічі*
Милая моя".

„Не купуй ти мені,
А купуй ти собі.
Єсть у мене батько й мати
Та й куплять мені". } *Двічі*

ПІД ВИШНЕЮ-ЧЕРЕШНЕЮ ДІВЧИНА СТОЯЛА

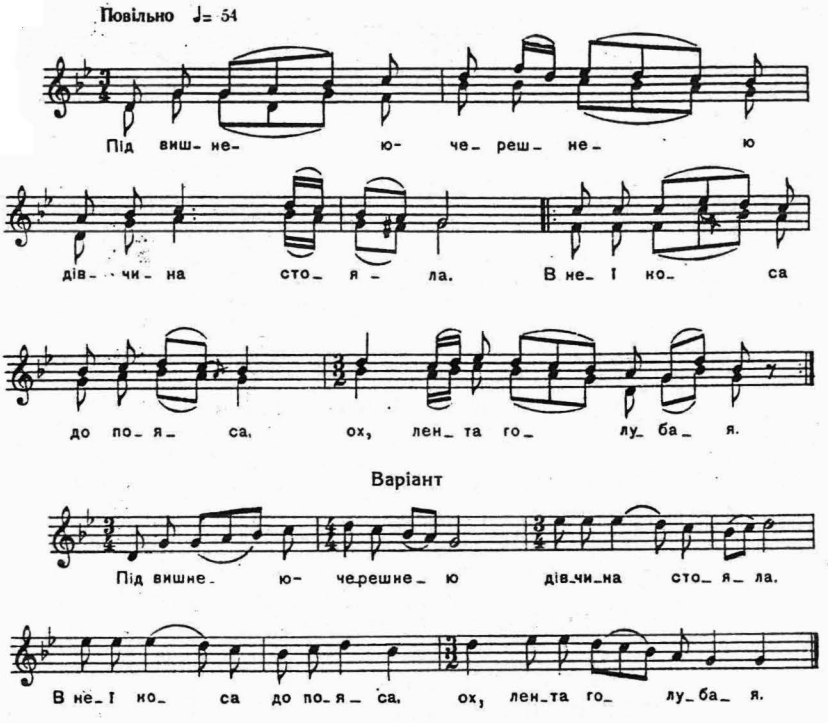

Під вишнею-черешнею
Дівчина стояла.
В неї коса до пояса,
(Ох) лента голубая. } *Двічі*

Рости, коса, до пояса,
Я буду кохати.
Доведеться парубкові
(Ох) руки потирати. } *Двічі*

Потирай, розсукин син,
Коли довелося,
Коли моє біле личко
(Ох) з тобою созналося. } *Двічі*

Коли моє біле личко
З тобой созналося,
Коли мої чорні брови
(Ох) прийшли до любові. } *Двічі*

ВИЙДИ, ГРИЦЮ, НА ВУЛИЦЮ

Вийди, Грицю, на вулицю
Та й сядь на колодці,
Бо вже твою дівчиноньку
Проводжають хлопці. } *Двічі*

Нехай її проводжають,
Личенько змарніло,
Було личко, як яблучко,
Сама, як калина. } *Двічі*

Було личко, як яблучко,
Сама, як калина,
А як стала журитися,
Стала, як билина. } *Двічі*

На вгороді конопельки,
Вершки зелененькі.
Мене милий покидає—
Вороги раденькі. } *Двічі*

Не радійте, воріженьки,
Бо це так не буде:
Мій миленький повернеться
Та й знов любить буде. } *Двічі*

НЕ ХОДИ ТИ, КУЧЕРЯВЧЕ

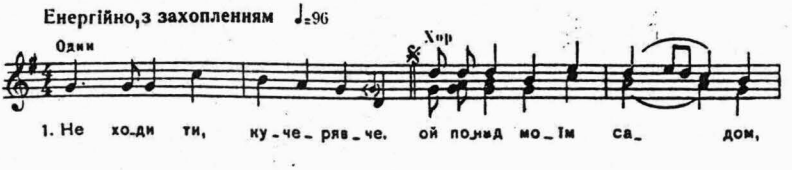

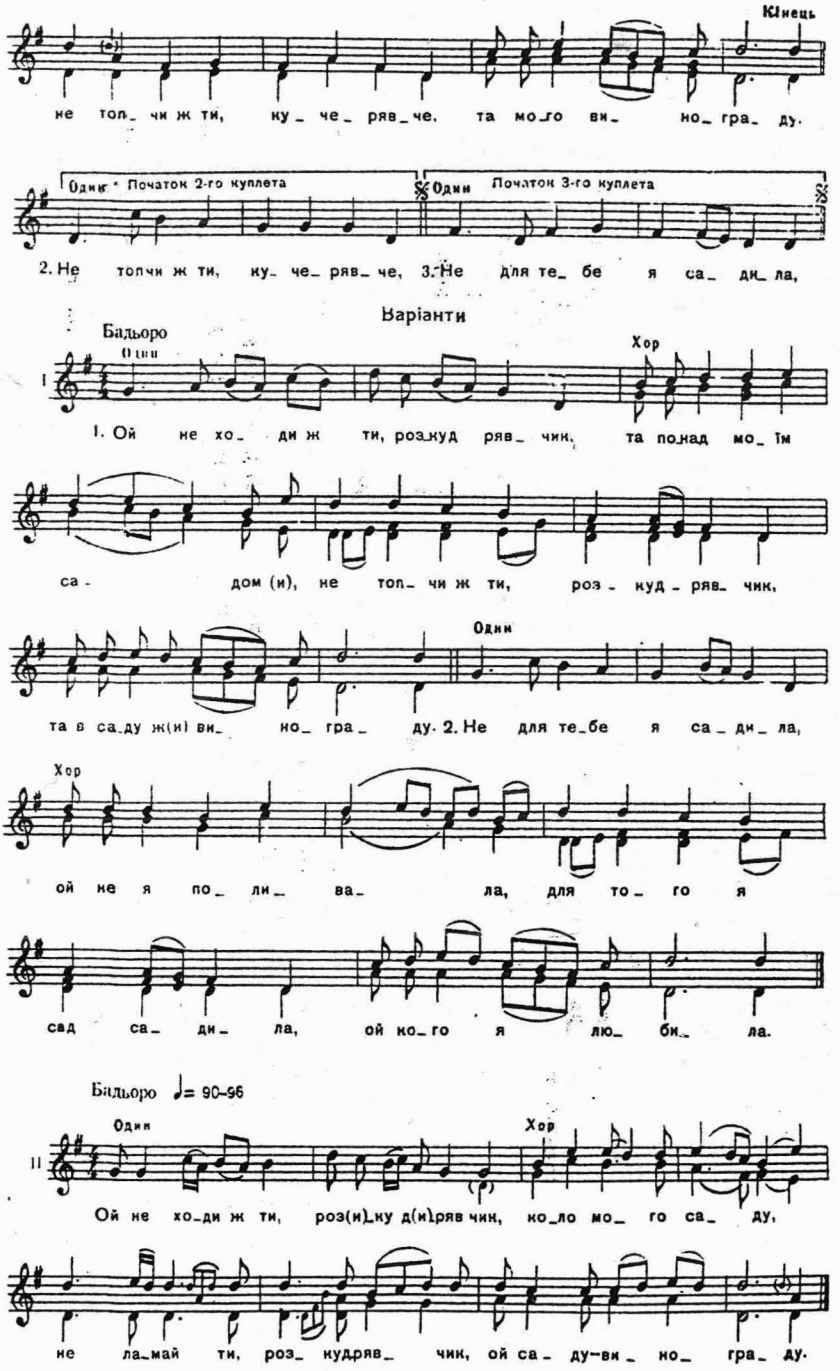
Кінець
не топ_ чи ж ти, ку_ че_ ряв_ че, та мо_го ви_ но_ гра_ ду.
Один
Початок 2-го куплета
Один
Початок 3-го куплета
2. Не топчи ж ти, ку_ че_ ряв_ че, 3. Не для те_ бе я са_ ди_ ла,
Варіанти
Бадьоро
Один
Хор
I
1. Ой не хо_ ди ж ти, роз_куд ряв_ чик, та по_над мо_ їм
са_ дом (и), не топ_ чи ж ти, роз_ куд_ ряв_ чик,
Один
та в са_ду ж(и) ви_ но_ гра_ ду. 2. Не для те_бе я са_ ди_ ла,
Хор
ой не я по_ ли_ ва_ ла, для то_ го я
сад са_ ди_ ла, ой ко_ го я лю_ би_ ла.
Бадьоро ♩= 90–96
Один
Хор
II
Ой не хо_ди ж ти, роз(и)_ку д(и)ряв чик, ко_ло мо_ го са_ ду,
не ла_ май ти, роз_ кудряв_ чик, ой са_ ду–ви_ но_ гра_ ду.

Не ходи ти, кучерявче,
Ой понад моїм садом,
Не топчи ж ти, кучерявче,
Та мого винограду.

Не топчи ж ти, кучерявче,
Та мого винограду.
Не для тебе я садила,
(А) не я й поливала.

Не для тебе я садила,
(А) не я поливала,
А для того я садила,
Ой кого я любила.

А для того я садила,
Кого вірно любила,
А для того поливала,
Ой кого цілувала.

Цілувала, милувала
Ой хорошого парня.
Хорош парень, хорош бравий,
А горький розбіяка.

Хорош парень, хорош бравий,
А горький розбіяка,
Побив девку, побив красну,
Ой безвинно, напрасно.

Нельзя девке, нельзя красной
Та за ворота вийти.
Вийди, девко, вийди, красна,
Та на нове крилечко.

Вийди, девко, вийди, красна,
Та на нове крилечко,
Промов, девко, промов, красна,
Ой хоч одне словечко.

ТА Й ПОНАД НАШИМ ЯРОМ

Та й понад нашим яром (й) а пшениченька ланом
Пшениченька, (й) а пшениченька ланом.

Ой молодая дівчина (й) а пшениченьку жала,
Пшениченьку, (й) а пшениченьку жала.

Ой вона козакові (й) а всю правду казала ж (и)
Всю правдоньку, усю правду казала.

ПРО МАРУСЮ

Марусю, Марусю,
Я все за тобою.
Не один я вечір
Простояв з тобою. } *Двічі*

Не один я вечір,
Не одну неділю.
На тебе, Марусю,
Маю всю надію. } *Двічі*

По садочку ходжу,
В руках коня воджу.
Через рідну матір
Не жонат я ходжу. } *Двічі*

А я мамі скажу,
Сестрів переспрошу,
Приведу Марусю,
Як повную рожу. } *Двічі*

Привели Марусю,
Стали у порозі.
Облили Марусю
Дрібненькії сльози. } *Двічі*

Привели Марусю,
Стали у куточку.
Прийми ж мене, мамо,
За рідную дочку. } *Двічі*

За рідную дочку,
За рідну дитину.
Прийми ж мене, мамо,
За рідного сина. } *Двічі*

На тобі, Марусю,
Коня вороного —
Відчепись від мене
І від сина мого. } *Двічі*

А я коня продам —
Будуть мені гроші.
Люблю твого сина,
Бо твій син хороший. } *Двічі*

НЕСУ ВОДУ, НЕСУ ВОДУ

Несу воду, несу воду,
Коромисло гнеться.
Стоїть милий біля воріт,
Як барвінок в'ється. } *Двічі*

Мету хату, мету сіни
Та й задумалася...
Ішла мати води брати
Та й догадалася. } *Двічі*

„Не розливай води, мати,
Бо важко носити.
Не розлучай мене з милим —
Тобі з ним не жити". } *Двічі*

„Буду пити, буду лити,
Буду розливати:
Не до душі зятя маю —
Буду розлучати". } *Двічі*

ПУСТИ МЕНЕ, МАМО, У ЛІС ПО ГОРІХИ

„Пусти мене, мамо,
У ліс по горіхи,
Буду рвати ще й збирати,
Доленьки шукати".

„Ой не пустю, (моя) доню,
Щоб не заблудила,
Бо вже твоя, доню, доля
В лісі заблудила".

„Пусти мене, (моя) мати,
У став покупатись.
Буду плавать і ринати —
Доленьки шукати".

„Ой не пустю, (моя) доню,
Щоб не утонула,
Бо вже твоє щастя й доля
На дно утонуло".

ЯК ВИЙДУ Я НА КРИЛЕЧКО

Як вийду я на крилечко,
Стану, гляну на долину —
Долина широка, калина висока,
Аж до землі віти гнуться.

А під тою калиною
Стояв козак з дівчиною.
Дівчинонька плаче і слізно ридає,
Свою долю проклинає.

„Якби я тебе не знала,
То з тобою не стояла, —
Жила б я у батька, ходила по волі
Дівчиною молодою".

ОЙ ТИ, ДУБЕ́ ТА КУЧЕРЯВИЙ

Ой ти, дубе та кучерявий,
Лист на тобі рясний.
Ой молоденький та й козаченько,
Ой словами прекрасний.

Ой слова твої та прекрасні,
Та дурна твоя думка.
Ой поки я тебе не знала,
Гула, як голубка.

Гула, гула, як голубка,
Полетіла в поле.
Як летіла, то говорила:
—Ой горе мені, горе.

Як летіла, то говорила:
—Ой горе мені, горе,
Утопила та головоньку
Ой в безоднеє море.

ТА Й ЩЕ СОНЦЕ НЕ ЗАЙШЛО

Та й ще сонце не зайшло,
Та іще сонечко не сіло,—
Наступила темнота.

Наступила темнота.
Та нещаслива та дівчина,
Котра любить моряка.

Котра любить моряка.
Та моряк бросе та й поїде,—
Зостаюся я одна.

Зостаюся я одна.
Та й зостаюся я одна—
Ні дівчина, ні вдова.

Ні дівчина, ні вдова,
Та ні дівчина, ні вдова,—
Покриточка молода.

ОЙ БОЖЕ, БОЖЕ, З ТАКОЮ ГОДИНОЮ

Ой боже, боже, з такою годиною —
Прокляла мати малою дитиною.

Прокляла мати малою дитиною —
Не буде життя з вірною дружиною.

Нанеси, боже, кого я люблю дуже,
Та хоч не його, хоч товариша його.

Ой хоч не його, хоч товариша його,
Розпитаюся про здоров'ячко його.

Розпитаюся про здоров'ячко його:
Чи жив, чи здоров, чом до мене не ходиш?

Дівчино моя, як до тебе ходити
Очеретами та через густії лози.

Очеретами та через густії лози.
Дівчино моя, нам любитися годі.

Як ми любилися три года та й три неділі,
А як розійшлись — обоє заболіли.

Що козак лежить у зеленій діброві,
А дівка лежить у батька в коморі.

Як задзвонили у церкві, в соборі,
Послухай, мати, чи не по козакові?

Як по козаку — наряжай мене, мати,
Не клади, мати, на свободну яму.

А поклади, мати, докупи головами,
Щоб нашу любов і на тім світі знали.

ОЙ НА ГОРКЕ, НА ПРИГОРКЕ

Ой на горке, на пригорке,
Ой парень с девицей стоял,
Горячо он с ней прощался,
Ой крепко в губки целовал.

„Прощай, милая красотка,
Ой нареченная жена,
Разлучает нас невзгода,
Ой распроклятая война".

ЯК ХОДИЛА КРАСНАЯ ДЄВКА

Як ходила красная дєвка,
Дєвка по лісочку.

Дєвка по лісочку.
Підколола бєлую ножку,
Ножку на трісочку.

Ножку на трісочку.
Болить, болить бєлая ножка,
Болить та й не больно.

Болить та й не больно.
Любив парень красную дєвку,
Любив та й не довго.

Любив та й не довго.
Пораяли вражії люди
В солдати узяти.

В солдати узяти.
Та й забула красная дєвка
Його розпитати.

Його розпитати.
Чи мені заміж іти,
Чи йти, чи гуляти?

Чи йти, чи гуляти?
Гуляй, гуляй, красная дєвка,
Гуляй, як гуляла.

Гуляй, як гуляла.
Топчи, топчи нові черевички,
Топчи, як топтала.

ЖИЛА Я У МАМЕНЬКИ ВОСЕМНАДЦАТЬ ЛЕТ

Жила я у маменьки
Восемнадцать лет,
(Та) любила молодчика
Двадцать пяти лет.

Любила молодчика
Двадцать пяти лет,
Такого хорошего,
Шо в деревне нет.

Такого хорошого,
Шо в деревне нет.
Прийшло розставаннячко,
Невидимый свет.

Вийшла за ворота
Дорожка лежить,
По этой дороженьке
Коляска біжить.

По этой дороженьке
Коляска біжить.
На этой колясочке
Мой милий сидить.

На этой колясочке
Мой милий сидить.
Кричала, гукала:
„Милий, обожди!

„Ой рад би я, душенька“,
Тебя обождать —
Вороній коні
Не стоять, біжать.

Вороній коні
Не стоять, біжать,
А я, молодесенький,
Не можу вдержать“.

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА З ВИШНЕВОГО САДУ

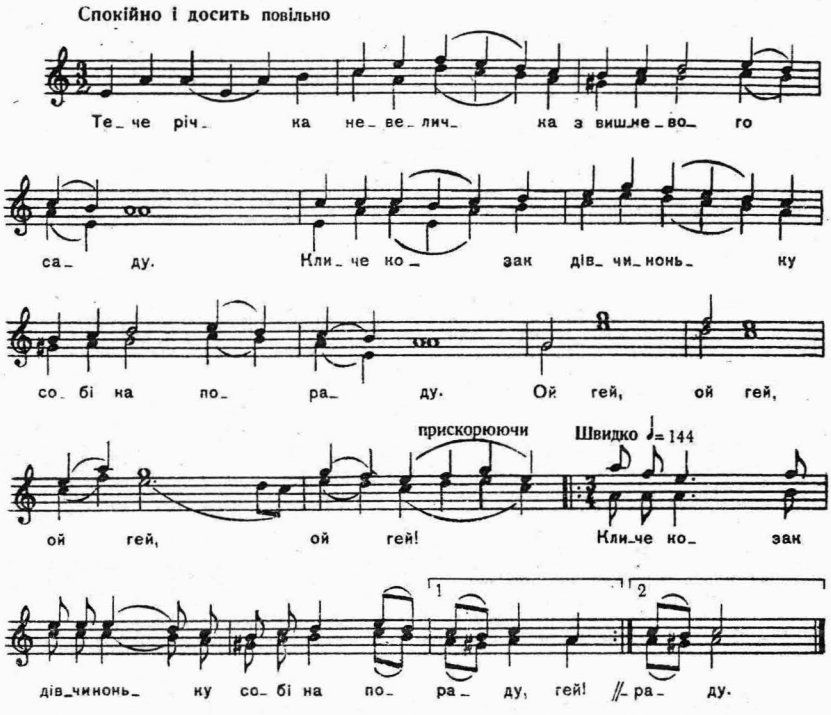

Тече річка невеличка
З вишневого саду.
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.

Ой гей, ой гей, ой гей, ой гей!
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду, гей!
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.

Порадь мене, дівчинонько,
Як рідная мати,
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?

Ой гей, ой гей, ой гей, ой гей!
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати, гей!
А чи мені женитися,
А чи тебе ждати?

ТА З-ПІД ТУМАНА, ТА З-ПІД ЯСНОГО СОНЦЯ

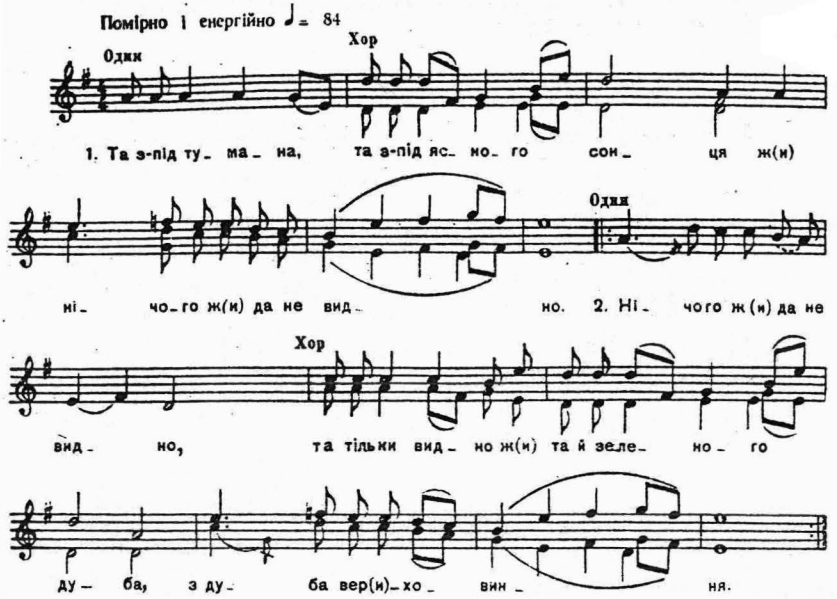

Та з-під тумана, та з-під ясного сонця
Нічого ж(и) да не видно.

Нічого ж(и) да не видно.
Та тільки видно ж(и) та й зеленого дуба,
З дуба верховиння.

З дуба верховиння,
Та й під которим ж(и) та й прекрасная дєвка
З козаком сиділа.

З козаком да сиділа.
Та вона йому ж(и), ой парню молодому,
Речі говорила.

Речі говорила.
Ой не женися ж(и) ой парень, пареньочок,
Хоч один да годочок.

Хоч один да годочок.
Та й підросту я ж(и), та й прекрасная дєвка,
На один на вершочок.

На один на вершочок.
Та й не послухав ж(и) та й розсукин син, варвар,
Та взяв оженився.

Та взяв оженився.
Та й не взяв собі ж(и) та й прекрасної дєвки,
А взяв удовицю.

ДЄВУШКА КРОПИВУШКУ ЖАЛА

Дєвушка кропивушку жала ж (и),
Красная немножко нажала.

Кажется, ні з ким не стояла,
Тільки я з милим розмовляла.

„Милий мой, возьми мене з собою,
Назви мене рідною сестрою".

„Всі ж мене полковії знають,
Що в мене родной сестри нєту.

Єсть у мене жена молодая,
А в жени дитина малая".

КАЛИНО-МАЛИНО, ЧОГО В ЛУЗІ СТОЇШ

Калино-малино,
Чого в лузі стоїш,
Чого в лузі стоїш,
Та й не розцвітаєш? } *Двічі*

Чого в лузі стоїш,
Та й не розцвітаєш?
Молода дівчино,
Яку думку маєш? } *Двічі*

Треба думку мати
І споминати:
Милий на Вкраїні,—
Треба лист писати. } *Двічі*

Ой писала лист я
Білими руками,
А передавала
Буйними вітрами. } *Двічі*

„Лети, мій листочок,
Та на Україну,
Та впади милому
На білу перину". } *Двічі*

Милий лист знаходе.
До пана приходе,
До пана приходе
Та його питає: } *Двічі*

„Ой пане, паночку,
Що це за причина —
Молода дівчина,
А вже має сина?" } *Двічі*

„Ой дурний козаче,
Ой дурний їй-богу,
Товаришів много —
Звертай на другого". } *Двічі*

„А цю причину
Знає батько й мати.
За цю сиротину
Буде бог карати". } *Двічі*

ХОДИЛА, БРОДИЛА ПО ЗЕЛЕНОМУ САДУ

Ходила, бродила по зеленому саду,
Щипала, ламала сад-зельоний виноград.

Щипала, ламала все зельоний виноград,
Кидала, бросала все милому на кровать.

Чи ти спиш, мой милий, чи ти з горя все лежиш,
Слова не промовиш, ще й ответа не даєш.

Слова не промовиш, ще й ответа не даєш,
Задумав жениться, так женися, бог с тобой.

Бери ти красиву, но не кращу от меня,
Бери ти багату, но не кидай меня.

ВОЙ, УСІ ЗІРКИ ПОСХОДИЛИСЬ

Вой усі зірки посходились,
А місяць підбився.
Усі хлопці на улиці,
А мій опізнився.

Ой (й)а чого ж він опізнився,
Що дома немає, —
В чистім полі край Дунаю
Коня напуває.

А кінь ірже, води не п'є,
Доріженьку чує,
Десь мій милий, чорнобривий,
З іншою ночує.

Ой ночуй, ночуй, розсукин син,
Ночуй, пригортайся,
А до мене, молодої,
Та й не признавайся.

ОДНА ПОЛОВИНА—ЧЕРВОНА КАЛИНА

Одна половина —
Червона калина,
Друга половина —
Молода дівчина. } *Двічі*

Молода дівчина —
Вишиття широке.
«Обожди, дівчино,
Мене ці два роки». } *Двічі*

«Ой рада б, козаче,
Я ще більше ждати, —
Хоче мене мати
За другого дати». } *Двічі*

«Коли хоче мати
За другого дати,
Не забудь, дівчино,
Листа написати. } *Двічі*

Листа написати
Правою рукою.
Передай, дівчино,
Бистрою рікою».

Двічі

«Командире, батьку,
Отпусти додому, —
Залишив дівчину
Не знаю на кого».

Двічі

У суботу рано,
Ще й сонце не сходе,
Молодий козаче
До поштаря ходе.

Двічі

«Отпустю я тебе
Та ще й не самого:
А дам тобі коня,
Коня вороного.

Двічі

До поштаря ходе,
Листа получає,
Листа получає,
Получив, читає.

Двічі

Коня вороного,
Золоте сідельце.
Приїжджай додому,
Розвесели серце».

Двічі

У неділю рано,
Ще й сонце не сходе,
Молодий козаче
По казармі ходе.

Двічі

Він їде додому
Й ворота минає,
А дівчина стоїть,
Сльози проливає,

Двічі

По казармі ходе,
В руках шаблю носе,
Свого командира
Додомоньку просе.

Двічі

«Ой куди ж ти їдеш,
Ворота минаєш?
Я ж твоя кохана,
Хіба ж ти не знаєш?»

Двічі

«Ти ж моя кохана,
Ти ж мене кохала:
Я за гору скрився —
Ти з другим гуляла».

Двічі

НЕДАЛЕКО Ж МІЙ МИЛЕНЬКИЙ ОРЕ

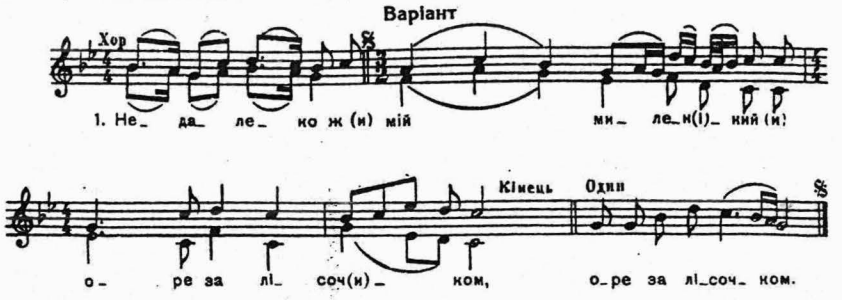

Недалеко ж (и) мій миленький оре ж (и) за лісочком
Оре за лісочком.

Сушив, крушив парень дєвку своїм голосочком,
Своїм голосочком.

„Не я тебе зсушив, зкрушив, — ти сама зов'яла,
Ти сама зов'яла.

Як я тебе тричі сватав, а ти одказала,
А ти одказала".

„Не я тобі одказала, одказала мати,
Одказала мати".

„Як я пішов до другої — ти переказала,
Ти переказала.

Ти, дівчино, гордівнице, гордуєш ти мною,
Гордуєш ти мною.

Буде твоє гордування все перед тобою,
Все перед тобою.

Буде твоя руса коса в мене під ногою,
В мене під ногою.

Шумітиме нагаєчка понад головою,
Понад головою.

Бряжчатиме шабля гостра услід за тобою".

ЯК ПРИЇХАВ МІЙ МИЛИЙ З ПОХОДУ

Як приїхав мій милий з походу ж (и)
Та й прив'язав коня, коня край порога.

Та й прив'язав коня край порога ж (и),
(А) сам заплакав край коника стоя.

Сам заплакав край коника стоя ж (и):
— Та й рознещасна головонька моя.

Та й рознещасная головонька моя ж (и),
Та й засватана дівчинонька моя.

Та хоть би мені бог дав вечора діждати ж (и),
Та й пошлю ж(и) людей дівчину сватати.

Та й пошлю ж(и) людей дівчину сватати,
Та (й) а сам піду під вікно слухати.

Та (й) а сам піду, піду під вікно слухати,
Та ой що буде дівчина тим людям казати.

Та (й) а дівчина по світлоньці ходить,
Та й білі руки проти серденька ломить.

Ой що ж буде мати цим людям казати,
Та мабуть буде, буде мати рушнички давати.

ЯК ПРИЇХАВ МІЙ МИЛИЙ З ПОХОДУ

Як приїхав мій милий з походу
Та й прив'язав коня до колона.

Та й прив'язав коня до колона,
Сам заплакав край коника свого.

Сам заплакав край коника свого:
— Рознещасна голівонька моя.

Рознещасна голівонька моя —
Просватана дівчинонька моя.

Хоч би мені вечора діждати,
Пошлю людей дівчину сватати.

Пошлю людей дівчину сватати.
А сам піду під вікно слухати.

А сам піду під вікно слухати,
Ой що буде дівчина казати.

А дівчина по світлоньці ходить,
Білі руки до серденька ломить.

Порадь, мати, що людям казати:
Чи йти з хати, чи рушнички шукати.

ЯКБИ БОГ ДАВ ВЕЧОРА ДІЖДАТИ

Якби бог дав вечора діждати,
Пошлю людей дівчину сватати.

Пошлю людей дівчину сватати,
А сам стану під вікном слухати.

А сам стану під вікном слухати,
Ой що буде дівчина казати.

Дівчинонька по світлоньці ходе,
Білі ручки до серденька горне.

Білі ручки до серденька горне,
Своїй неньці словечко говоре:

„Ой ти, мати, пораднице в хаті,
Порадь, мати, що людям казати.

Порадь, мати, що людям казати,
Чи мені, мати, людей одсилати,

Чи мені, мати, людей одсилати,
Чи мені, мати, лягати вмирати?“

ОЙ ПОДУЙ З ТОСКИ ТА НА ЗОРЮШКЄ

Ой подуй з тоски та на зорюшкє,
Холодняной вєтєрок.

Холодняной вєтєрок.
Та прибудь, прилинь та мой миленькой,
Хоч до мене на часок.

Хоч до мéне на часок.
Ой уже ж(и) моє та й сердьошечко
Уболєло про тебе.

Уболєло про тебе.
Ой уболєло та й почернєло,
Як сирая мать-земля.

Як сирая мать-земля.
Ой та й у неділю та й ранесенько
Усі дзвоники ревуть.

Усі дзвоники ревуть.
Ой уже ж(и) тую молоду дівчину
З-під вінчаннячка ведуть.

З-під вінчаннячка ведуть.
Ой один веде та й за рученьку,
А другий за рукав.

А другий за рукав.
А третій стоїть та й серце болить—
Ой любив, кохав, та й не взяв.

ТА Й ТУМАН ЯРОМ

Та й туман яром, (2)
А мороз долиною. (2)

Та й не по-правді та живе козак
Та живе з дівчиною. (2)

Та й живи, козак, та й живи, молод,
Та живи з дівчиною. (2)

Ой хоть по-правді, хоть не по-правді
Та треба з нею жити. (2)

Та й по той бочок, на Дунаєчок,
Там цигани стояли. (2)

А поміж тими та циганами
Там циганка-ворожка. (2)

До тієї циганочки втоптана дорожка.
По тій же дороженці (й)а дівчина ходила.

Вона тій циганочки (2)
Покорно просила. (2)

Ти, циганочко, ти, ворожечко,
Та ввільни мою волю. (2)

Та причаруй же та козаченька
А навіки зі мною. (2)

Та циганочка, та ворожечка
Та воленьку ввольнила. (2)

Та й урізала русої коси
Та його накурила. (2)

Та ой, щоб його, та молодого,
Та челядь не любила. (2)

ОЙ ТУМАН ЯРОМ

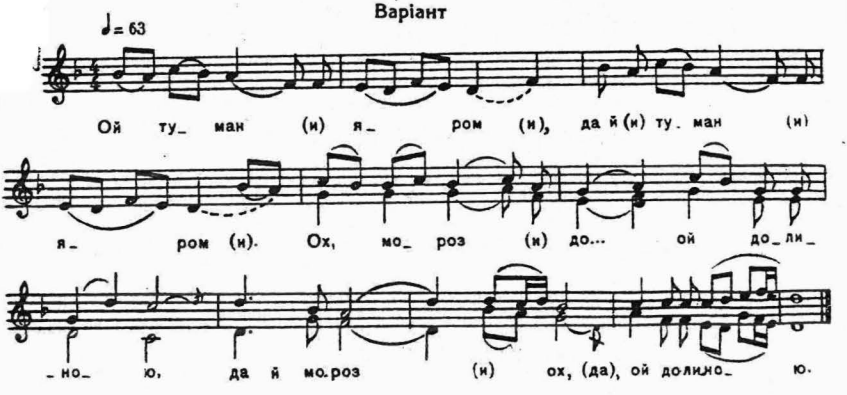

Ой туман яром. (2)
Ох, мороз до... ой долиною,
Да й мороз ох, ой долиною.

Ой живе козак, да живе бурлак,
Ой живе з ді... ой з дівчиною,
Да живе ох, ой з дівчиною.

Ой вони жили да й кохалися, да як голубів пара.
А тепер ро... ой розійшлися,
Да як чорна, ой чорна хмара.

Ой тую ж(и) хмару (2)
Ох, пером ро... ой розметаю,
Да пером ох, ой розметаю.

Ой тую ж(и) пару, да й тую ж(и) пару
Ой словом ро... ой розпарую,
Да словом ох, ой розпарую.

ТА ОЙ ЧИЯ Ж ТО ТА ПШЕНИЧЕНЬКА

Та ой чия ж то та пшениченька,
Та що довгії гони?

Та що довгії гони?
Та ой то ж того (та) парня молодого,
Та й що чорнії брови.

Та й що чорнії брови.
Та ой чиї ж то та сірії воли,
Що по горах ходили?

Що по горах ходили?
Та й ото ж того парня молодого,
Та що ми втрьох любили.

Та що ми втрьох любили.
Та ой первая та полюбила
Та кольцо подарила.

Та кольцо подарила.
Ой а другая та полюбила
Та білу постіль слала.

Та білу постіль слала.
Ой а третяя та полюбила
Та й причарувала.

Та й причарувала.
Та й чаруй, чаруй та й, дівчинонько,
Та коли довелося.

Та коли довелося.
Та коли ж твоє та білеє личко
Та з моїм понялося.

ОЙ ТА Й НАСТУПАЛА ТА Й ЧОРНАЯ ХМАРА

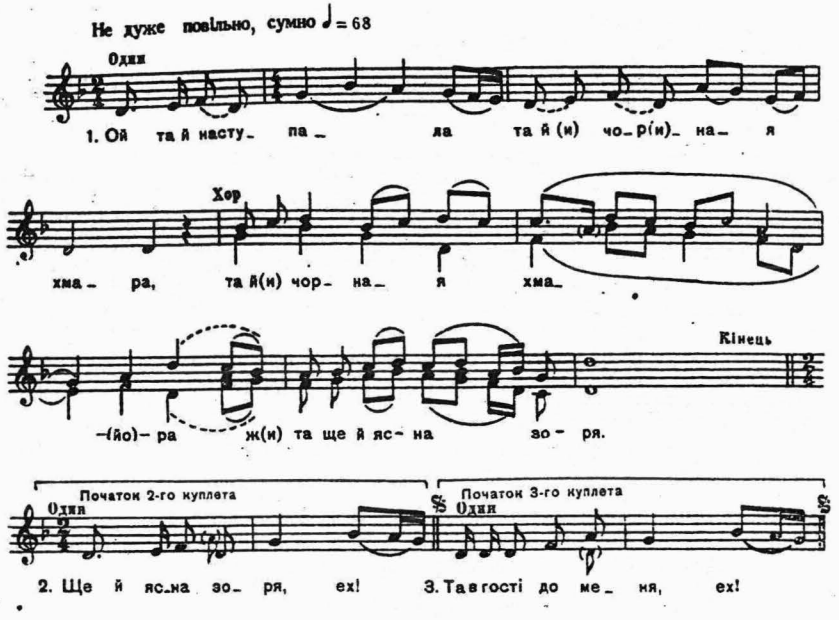

Ой та й наступала та й чорная хмара,
Та й(и) чорная хма(йо)ра ж(и) та ще й ясна зоря.

Ще й ясна зоря, ех!
Та й зайди, зайди та й удалий молодчик,
Та й удалий моло(йо)дчик та в гості до меня.

Та в гості до меня, ех!
Ой та й вип'єм та й удалий молодчик,
Та й удалий моло(йо)дчик, ж(и) та й по рюмке вина.

По рюмке вина, ех!
Та ой й(а) вчора ж(и) та й(и) позавчора ж(и),
Та позавчо(йо)ра ж(и) та все пив та гуляв.

Та все пив та гуляв, ех!
Та й(а) в неділю та рано-пораненьку,
Та рано-пораненьку ж(и) та богу душу оддав.

ЛЕТІВ ОРЕЛ ЧЕРЕЗ САД ЗЕЛЕНИЙ

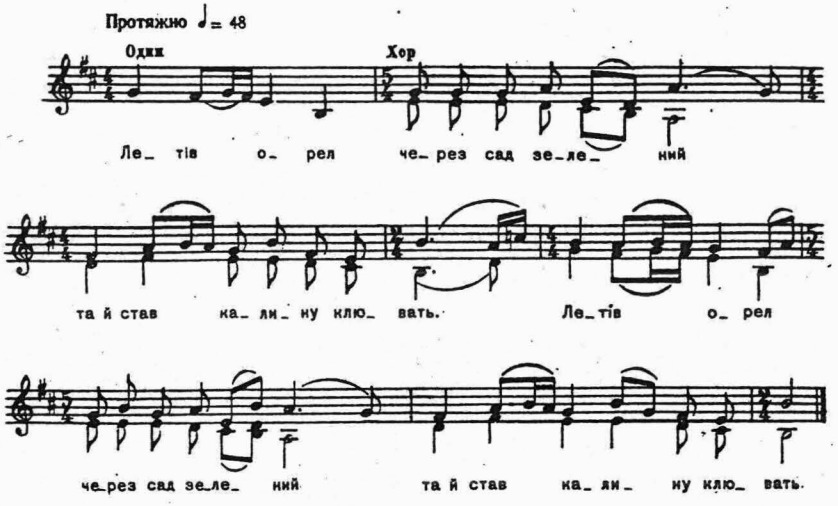

Летів орел через сад зелений } *Двічі*
Та й став калину клювать.

Любив козак молоду дівчину } *Двічі*
Та й став її забувать.

Вона його сама отроїла } *Двічі*
Та й стала його питать:

„Скажи, милий, скажи, чорнобривий, } *Двічі*
Ой чого ти заболів?

Чи від пива, чи від горілочки, } *Двічі*
Чи від сладкого вина?“

„Сам не знаю, чого я страдаю, } *Двічі*
Мать прийдеться помирать“

„Скажи, милий, скажи, чорнобривий, } *Двічі*
Ой де ж тебе поховать?“

„Поховай же мене, розлюбима, } *Двічі*
Де сходяться три шляхи—

Один курський, другий петербурзький, } *Двічі*
Третій—з самої Москви“.

ОЙ ДІВЧИНО, ЛЮБЛЮ ТЕБЕ

Ой дівчино, люблю тебе,
Отрой брата—возьму тебе. (2)

Ой рада б я отроїти,
Так не знаю, що робити. (2)

Спитай мене, молодого,
Бо я знаю всього много. (2)

Єсть у полі калинонька,
На калині гадинонька. (2)

На калину вітер віє,
На гадину сонце гріє. (2)

На калину сонце пече,
А з гадини отров тече. (2)

Підстав, дівко, коновочку
Під гадючу головочку. (2)

Підстав, дівко, новесеньку
Хай набіжить повнесенько. (2)

Тільки братік вулочками,
А сестриця з чарочками. (2)

Випий, брате, стакан меду;
Випий, сестро, попереду. (2)

Були люди, випивали
І для тебе оставляли. (2)

А ще братік не напився
Та й з коника похилився. (2)

ОЙ НА НАШІЙ УКРАЇНІ СЛУЧИЛАСЯ НОВИНА

Ой на нашій Україні
Случилася новина:
Молодая дівчинонька
Чарувала козака. } *Двічі*

Вона його чарувала,
Кликала до хати.
Знала, знала дівчинонька,
Що йому казати. } *Двічі*

Не пішов же він до хати,
А пішов до двору;
Дала йому стакан рому—
Він пішов додому. } *Двічі*

Як прийшов же він додому,
На стіл похилився;
Тяжко-важко зажурився,
За серце схватився. } *Двічі*

Прийшли його товариші
Кликати гуляти.
„Ой повірте, товариші,
Не перейду хати. } *Двічі*

Ой не треба мені, мамо,
Хати на помості,
Тільки треба землі сажень
Та чотири дошки". } *Двічі*

ТА ЯК ЗАЦВІЛО ТА Й ЧИСТОЄ ПОЛЕ

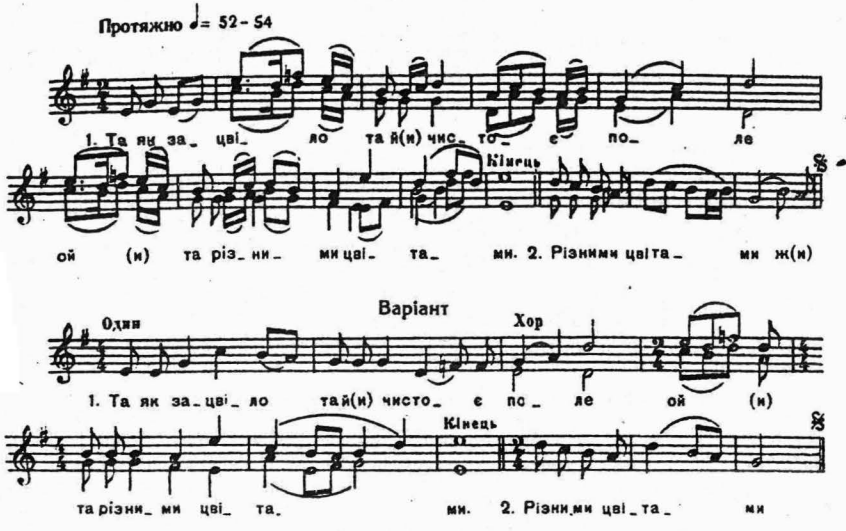

Та як зацвіло та й чистоє поле
Ой та різними цвітами.

Різними цвітами.
Та й покрилося та й синеє море
Ой та й дон-кораблями.

Та дон-кораблями.
Та поміж тими та й дон-кораблями.
Ой та матроси гуляють.

Матроси гуляють.
Та й вони ж з собою та й красную дівку
Ой гулять підмовляють.

Гулять підмовляють.
Та й пойдьом, пойдьом та й красная дівка,
Ой пойдьом гулять з нами.

Пойдьом гулять з нами.
Та ой ми тебе, та й красная дівка,
Ой та й напоїм, накормим.

Напоїм, накормим.
Та ой ми ж тебе, та й красная дівка,
Та з собой спать положим.

З собою спать положим.
Та й ложилася та й красная дівка
Ой та й край синього моря.

Край синього моря.
Та й проснулася та й красная дівка
Ой та й средь синього моря.

Средь синього моря.
Та й було б тоді та й красная дівка,
Ой та з матросом не знаться.

З матросом не знаться.
Та було б тобі та й красная дівка,
Ой та з родом прощаться.

З родом попрощаться.
Та й бо вже ж(и) тобі та й красная дівка,
Ой та домой не вертаться.

МАРУСЯ Й ЛЯХ

У суботу, у неділю
Ой сидять поляченьки поза стіллю. (2)

Сидять вони, п'ють, гуляють,
З собою Марусю в Польщу підмовляють. (2)

Пойдьом, Маша, пойдьом, Маша,
Ой пойдьом, Маруся, в Польщу з нами. (2)

Ходе мати по кімнаті—
Ой нема Марусі на кроваті. (2)

Сини ж мої молодії,
Ой сідлайте коні вороні. (2)

Ой біжіть ви битим шляхом,
Догоніть Марусю з ляхом. (2)

Гнались, гнались, доганяли,
Все таки догнали під Аршавою. (2)

Брати мої дорогії,
Що хотіте, те й беріте
Ой тільки поляченька не рубіте. (2)

Що схотіли, те й забрали,
Все таки поляченька зарубали. (2)

КОЛО МЛИНА КРЕМІНИНА

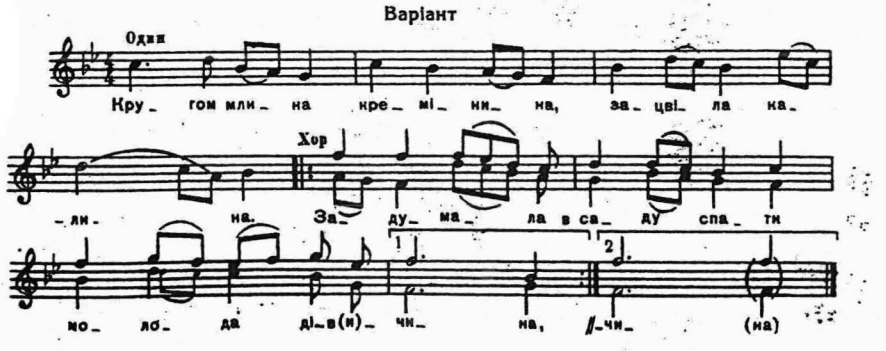

Коло млина кремінина
Зацвіла калина.
Задумала в саду спати } *Двічі*
Молода дівчина.

Ой де ж вона задумала—
Поміж яблуньками;
Мала вона розмовоньку
З трьома козаками. } *Двічі*

„Вари, мати, вечеряти,—
Я йду в сад гуляти.
Проспівають перві півні,
Я вернусь до хати". } *Двічі*

Піють півні, піють другі,
А курка кокоче...
Кличе мати вечеряти,
А дочка не хоче. } *Двічі*

„Ой вечеряй, стара мати,
Коли наварила,
Бо вже мені, молоденькій,
Вечеря не мила!" } *Двічі*

Ідуть хлопці понад садом,
Підковами крешуть,
А дівчині молоденькій
Русу косу чешуть. } *Двічі*

Ішли хлопці понад садом
Та й стали співати,
А дівчині жалко стало—
Почала плакати. } *Двічі*

ПІД ВИШНЕЮ-ЧЕРЕШНЕЮ Я З МИЛИМ СТОЯЛА

Під вишнею-черешнею
Я з милим стояла.
І з тих пір я сумна стала,
Як з милим розсталась, гей!
І з тих пір я сумна стала,
Як з милим розсталась.

Тече річка невеличка
Понад слободою.
Взяла дівка нові відра,
Пішла за водою, гей!
Взяла дівка нові відра,
Пішла за водою.

Ой чи брала, чи не брала,
Стала, подумала,
За миленьким зажурилась
Та й у воду впала, гей!
За миленьким зажурилась
Та й у воду впала.

Біжить батько, біжить мати
Та й кричить: „Рятуйте!"
А дівчина отвічає:
„За мной не жалкуйте", гей!
А дівчина отвічає:
„За мной не жалкуйте".

Не сама я в воду впала,
А з тоски та з горя:
Мене милий покидає—
Така моя доля, гей!
Мене милий покидає—
Така моя доля".

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Тече річка невеличка
Понад слободою, гей!
Взяла дівка нові відра,
Пішла за водою, (гей!) } *Двічі*

Іще води не набрала,
Стала, подумала, гей!
За козаком зажурилась
Та й у воду впала, (гей!) } *Двічі*

Біжить батько, біжить мати
Та й кричать: „Рятуйте", гей!
А дівчина отвічає:
„За мной не жалкуйте", (гей!) } *Двічі*

„Не сама я в воду впала,
А з тоски та з горя, гей!
Мене милий покидає—
Така моя доля", (гей!) } *Двічі*

ОЙ КОВАЛЕНКО КУЄ, НАКУВАЄ

Ой коваленко кує, накує,
А журба його з білих ніг валяє.

Єсть у нього дочка, дочка Катерина,
Вона йому слави наробила.

Вона йому слави наробила—
Ой малеє дитя, дитя спородила.

Ой малеє дитя спородила,
Вона його в криниці втопила.

Вона його в криниці втопила,
Шипшиною глаза простромила.

Ой, щоб тут люди, люди та не ходили,
З цієї криниці воду не носили.

З цієї криниці воду не носили,
Сина Василя та й не розбудили.

А десятники, право, що й узнали,
(Та) отаману взяли й доказали.

Посадили Катю, Катю у возочок,
Та й повезли її в городочок.

Та й повезли її, її в городочок
І посадили її в осторожочок.

СПАЛА Я У СПАЛЕНКЕ

Спала я у спаленке,
Приснился мне сон,
Как будто мой миленький
Ко мне подошел.

Как будто мой миленький
Ко мне подошел,
Брал меня за рученьку,
Крепко целовал.

Брал меня за рученьку,
Крепко целовал...
Девице-красавице
Плохо сделалось.

Ой хоч плохо, хоч не плохо,—
Сина родила.
Темненької ноченьки
Топить носила.

У неділю рано-вранці
Всі дзвони гудуть,
Молодую дівчиноньку
К разстрелу ведуть.

Молодую дівчиноньку
К разстрелу ведуть,
А за нею батько й мати
Плачучи ідуть,

Не плач, батьку, не плач, мати,
Їх бо в тебе сім,
Не пускай їх на вулицю,
Бо буде це всім.

У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ СОЛОВЕЙКО ЩЕБЕТАВ

У вишневому садочку
Соловейко щебетав,
Молоденький козаченько
Дівчиноньку увіщав. } *Двічі*

Я люблю тебе, дівчино,
А за що, про що люблю
Я не знаю, бог не бачe
Він один, за що терплю. } *Двічі*

Не люби мене, дівчино,
Забудь мене, молода,
Полюби собі другого,
Цю любов знесе вода. } *Двічі*

Ой мій друже, мій коханий,
Полюбила та й терплю,
Полюбила я так дуже,
Що з любові я умру. } *Двічі*

ТА Й ПОНАД НАШИМ ЯРОМ

Та й понад нашим яром
Та три садочки рядом,
Та й усі зелененькі,
Та й зацвіли біленько.

Що й у первім садочку
Зозуленька кувала,
А(й) у другім садочку
Мати з сином стояла,

Мати з сином стояла,
В сина правди питала:
„Та скажи мені, сину,
Ой хто в роду рідніший,

Та скажи мені, сину,
Ой хто в роду рідніший:
Ой чи жінка, чи теща,
А чи ненька старенька?“

„Ой мати ж моя рідна,
Яка ти неймовірна.
Жінка єсть для совіту,
А теща для привіту.

Жінка єсть для совіту,
А теща для привіту.
А над неньку рідненьку
На білім світі нету.

Як мною ходила
То світом нудила,
А як мене рожала,
Ой та смерті бажала.

А як мене рожала,
Ой та смерті бажала:
„Ой(и) дай, боже, смерті
Та з цієї нужди вмерти“.

ТА СИНИ МОЇ, ОРЛИ

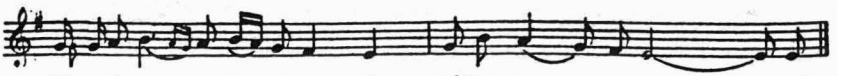

Та сини мої, орли,
А я ваша мати.
Ой чи будете, сини мої,
Хлібом годувати?

(Та) старший син(и) каже:
„Не буду, не буду".
А середній та син каже:
„Я й думать забуду".

Самий менший синок каже:
„Мені—як удасться.
Поший, мати, собі торбу,
Вона тобі здасться".

Пішла мати старенькая
Та хліба просити.

Як напали стару матір
Та злії собаки.
Вийшла дочка Галюточка
Та й обороняти.

„Брати ж мої, орли мої,
Що ж ви наробили,
Що ви свою стару матір
По миру пустили".

ТА ВЖЕ Я Й ХОДИЛА

Та вже я й ходила,
Та вже я й блудила,
Та й не найшла тії неньки,
Що мене зродила.

Тільки найшла поле,
Широке роздолля.
Прийди, ненько, подивися,
Яке в мене горе.

ВИЛІТАЛА ГАЛКА З ГЛИБОКОЇ БАЛКИ

Вилітала галка з глибокої балки
Та й сіла, упала галка на високій сосні.

На високій сосні, де гілки розкошні.
Вітер повіває, сосну, сосонку хиляє.

Не хилися, сосно, бо й так мені тошно,
Не хилися, гілко, гілко, бо й так мені гірко.

Та гірко тій дівчині на чужій країні,
На чужому краї, краї, де роду немає.

Тільки в мене роду—два братики зроду;
Прибувайте, братці, братці, у неділю вранці.

Прибувайте, братці, у неділю вранці
Та вип'ємо, братці, братці, горілки по чарці.

Чогось мені, братці, горілка не п'ється,
Біля мого серця, серця, як гадина в'ється.

Сповила гніздечко, де моє сердечко,
Сповила другоє, серце, де серце милоє.

ГИЛЯ, ГИЛЯ, СІРІ ГУСИ

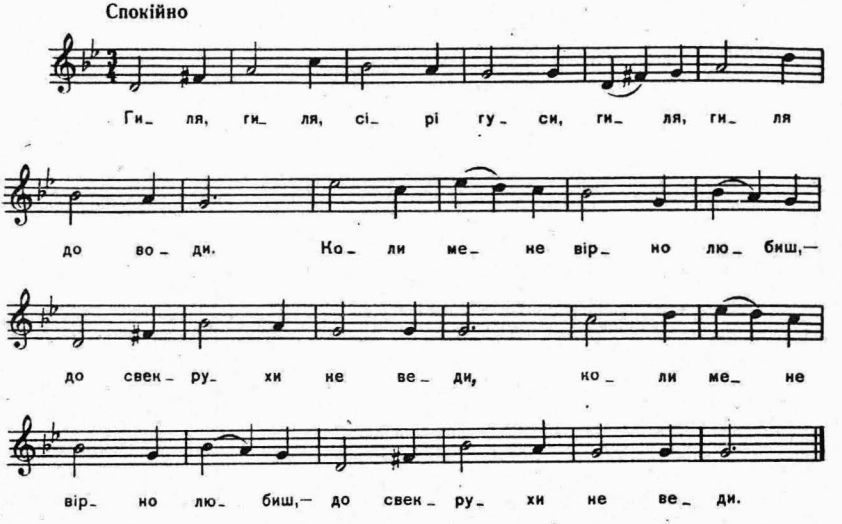

Гиля, гиля, сірі гуси,
Гиля, гиля до води.
Коли мене вірно любиш,— } *Двічі*
До свекрухи не веди.

А свекруха-лепетуха—
Як у полі лобода.
Вона мене захлопоче,— } *Двічі*
Я дівчина молода.

Гиля, гиля, сірі гуси,
Гиля, гиля, на овес.
Зав'язала світ головці— } *Двічі*
Пожурився рід увесь.

Гиля, гиля, сірі гуси,
Гиля, гиля, в суточки.
Зав'язала світ головці— } *Двічі*
Я ж думала шуточки.

Гиля, гиля, сірі гуси,
Гиля, гиля, на ріку.
Зав'язала світ головці— } *Двічі*
Не розв'яжу й до віку.

НЕВДАШЕЧКА *)

Та й уже ж мені та й надокучило
Ой(и) по горам та ходить.

По горам ходить.
Та й уже ж мені та й надокучило
Ой, ой(и) чорні кудрі вить.

Чорні кудрі вить.
Та й уже ж мені та й надокучило
Ой, ой(и) завиваючи.

Завиваючи.
Та й(и) на чужині та й молодиці
Ой та й завидуючи

Та й завидуючи.
Бо чужій та молодиці
Ой, ой(и) розовий цвєт.

Як розовий цвєт.
Та й од моєї та й невдашечки
Ой хуже в свєтє нєт.

Хуже в свєтє нєт.
Та й возьму я свою невдашечку
Ой та й за правую руку.

За правую руку.
Та й поведу свою невдашечку
Ой та й(и) на Дунай-ріку.

*) Невдашечка—жінка, що не подобається чоловікові. Співається часто на весіллі

На Дунай-ріку.
Та пливи, пливи, моя невдашечко,
Ой та пливи ж(и) за водой.

Пливи за водой.
Ой щоб не було, моя невдашечко,
Ой, ой та жалю за тобой.

ТА ЯК ПІДУ Я ТА В САД-САДОЧОК

Та як піду я та в сад-садочок
Та й сорву цвіточок.

Та й сорву цвіточок.
Та як сорву я та й з рожі квітку
Та й пустю на воду.

Та й пустю на воду.
Та пливи, пливи та з рожі квітко,
Аж до мого роду.

Аж до мого роду.
Та пливла, пливла та з рожі квітка
Та й стала кружиться.

Та й стала кружиться.
Та вийшла мати та воду брати
Та й стала дивиться.

Та й стала дивиться.
Ой чого, чого ти з рожі квітко,
На воді сов'яла.

На воді сов'яла.
Ой чого, чого (й)а, моя донько,
Така стара стала.

Така стара стала.
(Й)а чи ти ж моя, та донько моя,
Три години лежала.

Три години лежала.
Та не лежала ж(и) я, ненько моя,
Ні час, ні минути.

Ні час, ні минути.
Та попалася ж я, ненько моя,
У добрії руки.

У добрії руки.
Та набралася ж я, ненько моя,
Великої муки.

ОЙ З-ЗА ГОРИ ТА ВІТЕР ПОВІВАЄ

1. Ой з-за гори, ой з-за гори
Та вітер повіває.
Ой мати доньку ж(и), ой мати доньку
Про життя питає.

2. Про життя питає.
(Та) спитай, мати, спитай, мати,
Та сірого утяти,
Ой сіре утя ж(и), ой сіре утя
На морі ночує.

3. На морі ночує
Сіре утя, ой сіре утя
Та й на морі ночує.
Ой воно ж моє ж(и), ой воно ж моє
Та все горенько чує.

4. Перве горе, перве горе,—
Ой дитина малая,
Ой друге горе ж(и), ой друге горе—
Та свекруха лихая.

5. Свекруха лихая.
Ой друге горе, друге горе—
Та свекруха лихая.
Ой третє горе ж(и), ой третє горе—
Та мій милий ревнивий.

6. Що він іде, ой сам він іде
Ой у поле орати.
Ой мене ж бере ж(и) та молодую
Та волів поганяти.

7. Ой гей, воли, ой гей, воли
Та сірі половії.
Та пройшли мої ж(и), та пройшли мої
Та літа молодії.

8. Літа молодії.
Ой гей, воли, ой гей воли
Та сірі круторогі,
Спалили личко ж(и), спалили личко
Ще й чорнії брови.

4, 6 і 7 куплети виконуються, як 1 куплет.
3, 5 і 8 куплети виконуються, як 2 куплет.

ОЙ МАТИ МОЯ СТАРАЯ

Ой мати моя старая,
Нащо ж ти мене скарала,
Нащо ж ти мене скарала,
За п'яниченьку віддала.

Нащо ж ти мене скарала—
За п'яниченьку віддала.
Що п'яниченька гірко п'є,
Прийде додому—мене б'є.

Що п'яниченька гірко п'є,
Прийде додому—мене б'є.
А ти, донечко, уважай,
В вишневий садок утікай.

В вишневім саду калина,
На тій калині—зозуля.
Вона не кує—віщує,
Ніхто зозулі не чує.

Вона не кує—віщує,
Ніхто зозулі не чує.
Тільки почула одна я,
В броду водицю беручи.

Тільки почула одна я,
В броду водицю беручи.
В броду водицю беручи,
На круту гору несучи.

Іде мій милий, стрічає,
У мене правди питає:
„Чого ти, мила, такая—
І вдень і вночі смутная.

Чого ти, мила, такая—
І вдень, і вночі смутная?"
„Того я, милий, смутная,
Що в тебе ненька лихая.

Того я, милий, смутная,
Що в тебе ненька лихая:
Хату вимету—не піде,
Постіль постелю—не ляже.

Хату вимету—не піде,
Постіль постелю—не ляже,
Постіль постелю—не ляже,
Доброго слова не скаже".

ОЙ ПІДУ Я ЛУГОМ

Варіант

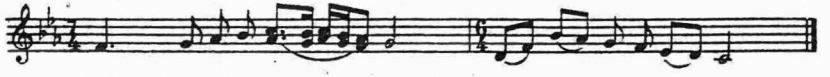

Ой піду я лугом,
Лугом-долиною.
Ой чи не зустрінусь
З родом-родиною..

Ой зустрів я сестру,
Пшениченьку жала,
Сказав тобі: „Здрастуй!"
А ти й не сказала.

Ой сестро, ти, сестро,
Чого горда стала?
Сказав тобі: „Здрастуй!"
А ти не сказала.

Ой брате мій рідний,
Я не горда стала,
За дрібними слізьми
Я тебе не взнала.

Ой прийшла додому
В нетоплену хату,
Малі діти плачуть:
„Ой дай, мамо, їсти".

Доле моя, доле,
Доле молодая,
Де ж ти, моя доле,
В степу заблудила?

ЗАЖУРИЛАСЯ БІДНАЯ УДІВОНЬКА

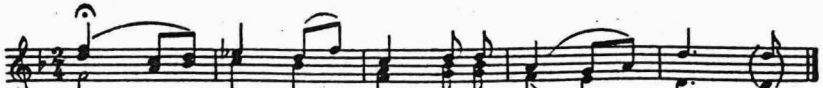

Зажурилася бідная удівонька,
Що не кошена зелена дібрівонька.

Найму косарів сімдесят та ще й чотири
Нехай викосять усі ярки й долини.

Косарі косять, а вітер повіває,
Шовкова трава на косу налягає.

Шовкова трава на косу налягає,
А відтіль чорненька галочка вилітає.

Галочко моя, галочко чорнесенька,
Скажи, галочко, де моя милесенька?

А твоя мила в лузі над водою
Умивається дрібною сльозою.

Умивається дрібною сльозою,
А втирається шовковою травою.

Ой боже, боже, що я наробила,
Що не до любові милого полюбила.

ТА МАТИ СИНА ВГОВОРЯЛА

Та мати сина вговоряла:
„Та не їдь, синку, ночуй дома.

Та не їдь, синку, ночуй дома,
(Та) твоя жінка нездорова".

Та син матері не послухав,—
Осідлав коня та й поїхав.

Їхав полем, їхав другим,
А на третьому зупинився.

А на третьому зупинився,
(Та) кінь вороний притомився.

Прив'язав коня до прикорня,
Та й до прикорня дубового.

Та й до прикорня дубового,
Та й до повода шовкового.

А сам пішов до дівчини
Спати на білі та перини.

Та спав, не спав—прокинувся
Та нема коня, ні прикорня.

Та нема коня, ні прикорня,
Та ні повода шовкового.

ТА ТУМАН З МОРЯ НАЛЯГАЄ

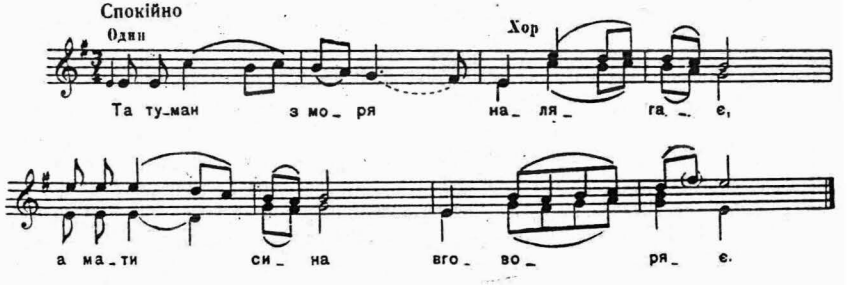

Та туман з моря налягає,
А мати сина вговоряє.

А мати сина вговоряє
Та на вулицю не пускає.

Син матері не послухав,—
Засідлав коня, сів, поїхав.

Їхав поле (та) їхав двоє,
А на третьому (та) становився.

А на третьому (та) становився,
(Та) його коник сторопився.

Прив'язав коня до прикорня,
Та й до прикорня дубового.

Та й до прикорня дубового,
Та й до повода шовкового.

А сам пішов до дівчини,
Та й до дівчини Катерини.

Та й до дівчини Катерини,
Та й на м'якії перини.

А я спав, не спав—прокинувся
Та й пішов на двір та й кинувся.

Та й нема коня, ні прикорня,
Та й ні прикорня дубового

Та й ні прикорня дубового,
Та й ні коника вороного.

Та й ні коника вороного,
(Та) ні повода шовкового.

ОЙ БОЖЕ МІЙ, ОЙ ЩО МЕНІ БУДЕ

Ой боже мій, ой що мені буде, (2)
Як мій милий з дороги прибуде. (2)
Як приїхав мій милий з дороги, (2)
А я йому упала у ноги. (2)
Прости, милий, що я наробила, (2)
Що на руках малая дитина. (2)
Бачу, мила, що ти його любиш, (2)
Скажи мені, чим ти його кормиш? (2)
Кормлю його білими грудями, (2)
А купаю дрібними сльозами. (2)
Скажи, мила, де ти його взяла? (2)
Було в мене два хлопці-молодці, (2)
Зажигали свічечку тоненьку (2)
Й одурили мене, молоденьку. (2)

ОЙ ЗА ЛІСОМ, ЛІСОМ ВАСИЛЬ СІНО КОСИТЬ

Ой за лісом, лісом
Василь сіно косить.
До його Марія
Дитину приносить. } *Двічі*

„Василю, Василю,
На твою дитину,
Не візьмеш дитину—
На покіс покину". } *Двічі*

„Маріє, Маріє,
Яка ти дурная,
Не кидай дитини—
Дитина малая. } *Двічі*

Візьми ж ти, Маріє,
Коня вороного,
Не страми, Маріє,
Мене молодого. } *Двічі*

На ж тобі, Маріє,
Й корову рябую
Та годуй, Маріє,
Дитину малую. } *Двічі*

Візьми ж ти, Маріє,
Маленьке телятко,
Не кажи, Маріє,
Що я його батько". } *Двічі*

ОЙ НА ГОРІ БАРВІНОК ПОСЛАВСЯ

Ой на горі барвінок послався.
Та й удовин син розпився, розгулявся.

Марусина по бережку ходить,
А за нею вітер хвилі гонить.

А за нею вітер хвилі гонить,
Мати сина женитись неволить.

Неволею сина оженила,
А на третій день невістку судила:

„Сонливая, дрімливая невістка,
Та ще й к тому не хоче робити.

Та ще й к тому не хоче робити,
Ні до мого сина говорити".

„Стара мати—пораднице в хаті,
Порадь мене, як на світі жити.

Порадь мене, як на світі жити,
Порадь мене, як жінку учити".

„Ой на сину рубля золотого,
Й бери, сину, коня вороного.

Їжджай, сину, у город до торгу,
Купуй, торгуй дротяну нагайку.

Купуй, торгуй дротяну нагайку
І бий жінку з вечора до ранку.

Серед двору комора стояла,
(А) в тій коморі мила постіль слала.

В тій коморі мила постіль слала
Ще й до постелі вона промовляла:

„Постіль біла сьогодні ізвечора;
Та мені ж цю ніч на тобі не спати.

Та мені ж цю ніч на тобі не спати,
Та мені ж цю ніч край кроваті лежати".

Ізвечора комора гуділа,
А опівночі нагайка шуміла.

Опівночі нагайка свистіла,
А к білому світу мила одубіла.

Та лежить же мила, як бомага синя,
А стоїть милий, як паперо білий.

Та й прийшла ж до нього та його стара мати
Та й почала сина вговоряти.

Та й почала сина вговоряти:
„Годі, сину, тобі сумувати.

Бери сину, кобилу за гриву
Та їжджай, сину, по її родину.

Та будемо, сину, пити та гуляти,
Хорошо милу твою споминати".

„Стара мати, се ж ти так поробила,
Що ти чула й не оборонила.

Що ж ти чула й не оборонила,
А ще й к тому і підговорила.

Ой тепер, мати, не пить нам, не гуляти,
Та тепер, мати, тюрми не минати.

Та тепер, мати, та тюрми не минати,
Мені, мати, в тюрмі погибати".

ОЙ ТЕМНАЯ ТА НЕВИДНАЯ НІЧЕНЬКА

Ой темная та невидная ніченька,
Дурна була та нерозумная дівчина.

Ой полюбила та козаченька старого,
Веде з шинку та за рученьку п'яного.

Та й довела та й до нової комори,
Кладе спати та й на тесовій кроваті.

Ой сама пішла (та) в сад зелений гуляти
Та й забула та й соловеечкам приказати.

Ой ви, соловейки, ви маненькі пташки,
Не щебечіте рано-пораненьку на зорі.

Не щебечіте рано-пораненьку на зорі
Та й не розбудіте мого милого в коморі.

Ой я ж думала, що мій милий спить та й не чує,
Ой а він на мене та й нагаєчку готує.

Ой я ж думала, що нагаєчка шуточка,
Коли ж як ударе, аж лопає шкурочка.

Ой я ж думала, що нагаєчка жовтий цвіт,
Як ударе, то болить серце ще й живіт.

ОЙ ЗИМА, ЗИМА, ЗИМА ЛЮТАЯ

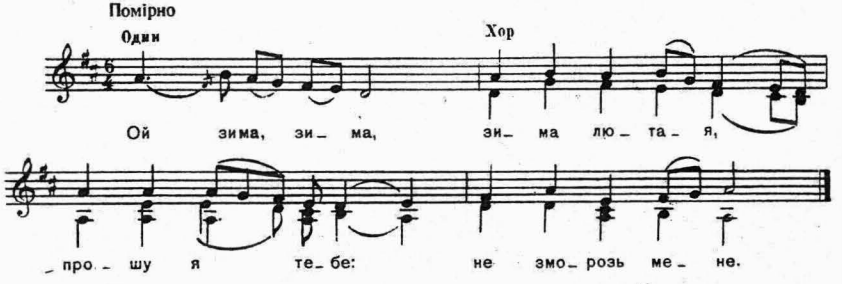

Ой зима, зима,
Зима лютая,
Прошу я тебе:
Не зморозь мене.

Прошу я тебе:
Не зморозь мене.
З походу йдучи,
Зброю несучи.

Коня ведучи,
Зброю несучи,
Зброя не моя—
Государева.

Зброя не моя—
Государева,
Доленька моя
Нещасливая.

ТА МАТИ СИНА КОЛИХАЛА

Та мати сина колихала,
І вдень і вночі мало спала.
Я ж думала добрий буде,
Повік неньки не забуде,—
А він удавсь п'яниченька:
Де спить—днює—там ночує,
Прийде додому та й бушує.

ОЙ У САДУ СУХА ВИШНЯ

Ой у саду,
Ой у саду суха вишня,
Там дівчина заміж вийшла.

Там дівчина,
Там дівчина заміж вийшла
Красивою, молодою.

Красивою,
Красивою, молодою.
Осталася удовою.

Осталася,
Осталася удовою
Ще й з малою дитиною.

Ще й з малою,
Ще й з малою дитиною.
Пішла вдова долиною.

Сіла вдова,
Сіла вдова спочивати,
До дитяти припадати.

Дитя моє,
Дитя моє коханеє,
Личко твоє рум'янеє.

Дитя моє,
Дитя моє коханеє,
Відкіль батька виглядати?

Відкіль батька,
Відкіль батька виглядати,
Ой чи з Дону, чи з долини?

Ой чи з Дону,
Ой чи з Дону, чи з долини,
Чи з високої могили?

Летів орел,
Летів орел через море
Та й став орел воду пи

Та й став орел,
Та й став орел воду пи
З удовою говорити.

Ой удово,
Ой удово молодая,
А я твого мужа знаю.

А я твого,
А я твого мужа знаю,
І снідаю й обідаю.

І снідаю.
І снідаю й обідаю,
З лоба очі видираю.

ЯК БУЛА Я СІМ ГОД УДОВОЮ

Як була я, як була я
Сім год удовою,
Та й не чула землі під собою.

Нараяли, нараяли,
А вражії люди:
Вийдеш заміж—гаразд тобі буде.

А я людську, а я людську
Воленьку ввольнила,—
Вийшла заміж—головку втопила.

Утопила, утопила
У синєє море...
Сама знала, що замужем горе.

Заміж іти, заміж іти—
Треба усе знати:
Пізно лягти, а раненько встати.

Не гудіте, не гудіте,
Голуби на хаті,
Не збудіте милого в кімнаті.

ОЙ СВІТИ, МІСЯЦЬ, ОЙ СВІТИ, ЯСНИЙ

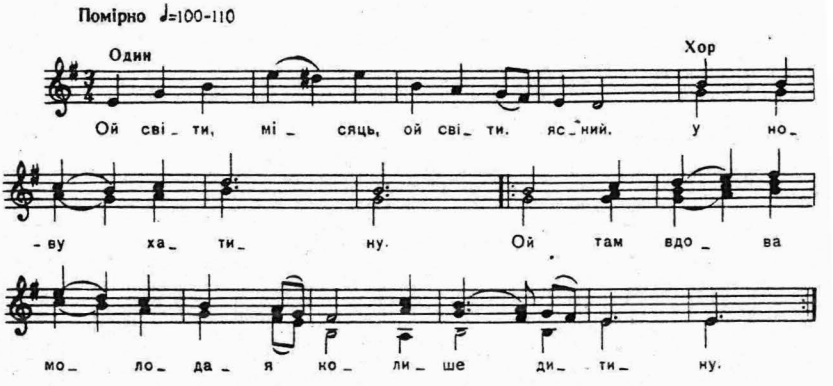

Ой світи, місяць, ой світи, ясний,
У нову хатину.
Ой там вдова молодая
Колише дитину. } *Двічі*

Ой вона його, ой колихала,
Дитина заснула.
Вона ж його маленького
К серцю пригорнула. } *Двічі*

Ой вставай, вставай, мала дитино,
Карі оченята,
Що ж ми будем вдвох робити,
Що в нас чужа хата? } *Двічі*

Ой де ж та нивка, ой, колосиста,
Що нас прогодує,
Де ж той батько, що цю дитину
Одягне й обує. } *Двічі*

Ой нема його, ой та й не буде,
Десь в полі загинув.
Він зоставив маленького
Сина-сиротину. } *Двічі*

УДОВУШКА МОЛОДА ДВОХ КУПЧИКІВ ЛЮБИЛА

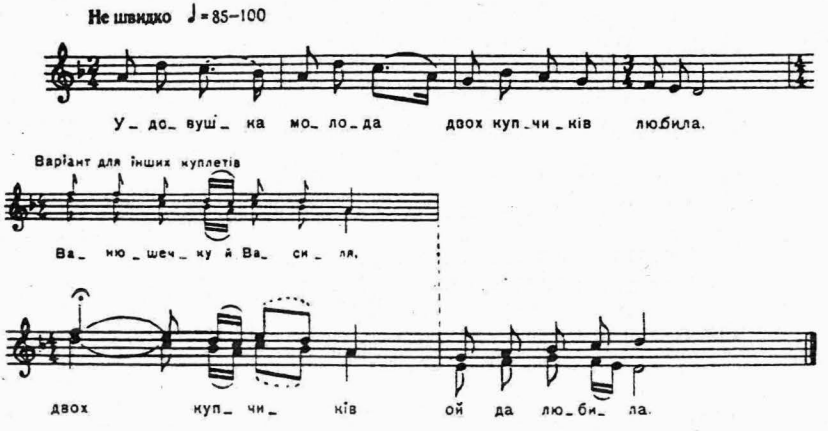

Удовушка молода двох купчиків любила,
Двох купчиків ой да любила.

Двох купчиків любила — двох синочків родила,
Двох синочків ой да родила.

Двох синочків родила, сама йменнячка дала,
Сама йменнячка ой да дала.

Сама йменнячка дала — Ванюшечку й Василя,
Ванюшечку й Василя, ой да Василя.

Ванюшечку й Василя понесла в тихий Дунай,
Понесла в Дунай, ой да у Дунай.

Понесла в тихий Дунай, становилась на рубель,
Становилась (на рубель), ой да на рубель.

Становилась на рубель — укидала в корабель,
Укидала (в корабель), ой да в корабель.

Ой ти, тихий корабель, колиши моїх дітей,
Колиши моїх (дітей), ой да дітей.

Ти, кленовий листочок, прикрий моїх діточок,
Прикрий моїх (діточок), ой да діточок.

Ти, жовтенький пісочок, корми моїх діточок,
Корми моїх (діточок), ой да діточок.

По двадцятому году вийшла вдова по воду,
Вийшла вдова (по воду), ой да по воду.

Вийшла вдова по воду — пливе тихий корабель,
Пливе тихий (корабель), ой да корабель.

А на тім же кораблі два писарики сидить,
Два писарики (сидить), ой да сидить.

Ой ти, вдово молода, чи не вийдеш за меня,
Чи не вийдеш (заміж) ой да за меня.

За одного сама йду, за другого дочь даю,
За другого (дочь), ой да дочь даю.

Ой боже мій милостивий, який тепер світ настав,
Який тепер світ, ой да світ настав.

Мати сина не пізнала, сестру з братом повінчала,
Сестру з братом ой да повінчала.

ОЙ ЖИЛА ВДОВА

Ой жила вдова, та жила на придоллі,
Ой та й не мала та й собі щастя й долі.

Ой та и не мала та собі щастя й долі,
Ой тільки мала та собі сім синочків.

Ой тільки мала та собі сім синочків,
Ой сім синочків, ой та й три дочки.

Ой сини взросли та в розбой пішли,
Ой а дочки виросли, та й вони розбрелися.

Ой первая дочка та заміж пішла,
Ой а друга дочка та й у морі втопилась.

Ой друга дочка та й у морі втопилась,
Ой третя дочка та з дорожки заблудилась.

Ой приблудилась та к зеленому гаю,
Ой а в тім гаю та дорожки не знає.

Ой а в тім гаю та дорожки не знає,
Ой та серед гаю та й огонь горить.

Ой та серед гаю та й огонь горить,
Ой там (и) розбой та сидить, кашу варить.

Та йому дівка, ой та й—„Добрий вечір",—каже
„Ой добрий вечір та ви, добрії люди.

Ой добрий вечір та ви, добрії люди,
Ой скажіть, куди та цей шлях буде?"

Ой один каже: „Та давай зарубаймо!"
Ой другий каже: „Та давай, розтерзаймо!"

Ой другий каже: „Та давай розтерзаймо!"
А третій каже: „Та давай розпитаймо!"

А третій каже: „Та давай розпитаймо!"
„Ой ти, дівко, та чийого ти роду?

Ой чийого роду, ой та як тебе звать?"
„(Ой) а я роду та вдовиного.

Ой а звуть мене, та звуть мене Маша".
„Ой як ти Маша, то й ти сестра наша.

Ой сідай, сестро, та вечерять з нами,
Ой повечерявши та помолимось богу.

Повечерявши та помолимось богу
Та й розкажем та тобі шлях-дорогу".

ТЫ, ДЖАЛЮКА МОЯ

Ты, джалюка моя, ох и ты джалючая,
Ой да ты, свекровья моя, ох и ты презлючая.

Посылала меня ох и в поле лён, лён жать.
Ой да уж я жала лён день, ох и день до вечера.

Уж я жала лён, ох и день до вечера,
Ой да а в вечере снопы, ох и снопы сносила.

А у вечере ох и снопы сносила.
Ой да я бросала дитя ох и под покосами.

Я додому ишла, ох и слёзно плакала,
Ой да а навстречу мне да ох и три серых волка.

„Ой вы, волки мои, ох и волки серые,
Ой да не видали вы да, ох и дитя моего?“

Один волк и сказал: „Я видал твоего дитя“.
Ой да а другой волк сказал: „Растерзал твоего дитя“.

А другой волк сказал: „Растерзал твоего дитя“.
Ой да третий волк и сказал: „Я кушал твоего дитя“.

ВІТЕР ВІЄ, ПОВІВАЄ

Вітер віє, повіває,
Та вітер віє, повіває,
Сад зельоненькой шумить.

Сад зельоненькой шумить.
Та понад садіком зельоним
Три молодчика ідьот.

Три молодчика ідьот.
Та сама млада я не знаю,
Которого з трьох любить.

Которого з трьох любить.
Та полюбила кавалера,
Кавалера дома нєт.

Кавалера дома нєт.
Та у городі у Одесі,
На улочке на ровной.

На улочке на ровной
Ой там стояло аж три башні,
Посерьодке большой дом.

Посерьодке большой дом.
Та й то не дом, не больниця—
Настоящая тюрма.

Настоящая тюрма.
А в той тюрмі окно високе,
Там мой миленький сидить.

Там мой миленький сидить.
Та просидів мальчик три года,
Не случилось нічого.

Не случилось нічого.
Та й на четвертому годочку
Клюшник двері отворив.

Клюшник двері отворив.
Та й отворив же клюшник двері:
—Виходи, братка, сюда.

Виходи, братка, сюда.
Та як вийшов я на свєт бєлий
Та й умився, брат, сльозой.

ТА ГІРКО Ж МЕНІ В СВІТІ ЖИТИ

(за Т. ШЕВЧЕНКОМ)

Та гірко ж мені в світі жити,
Сироті без роду.
Та ні до кого прихилиться,
Хоч з мосту та в воду.

Багатого губатого
Усі люди знають,
А до мене, сиротини,
І „здоров" не скажуть.

Ой чия то в полі доля
Колосся збирає,
А моя десь ледащиця
За морем блукає.

А РОМАН НА ТОКУ

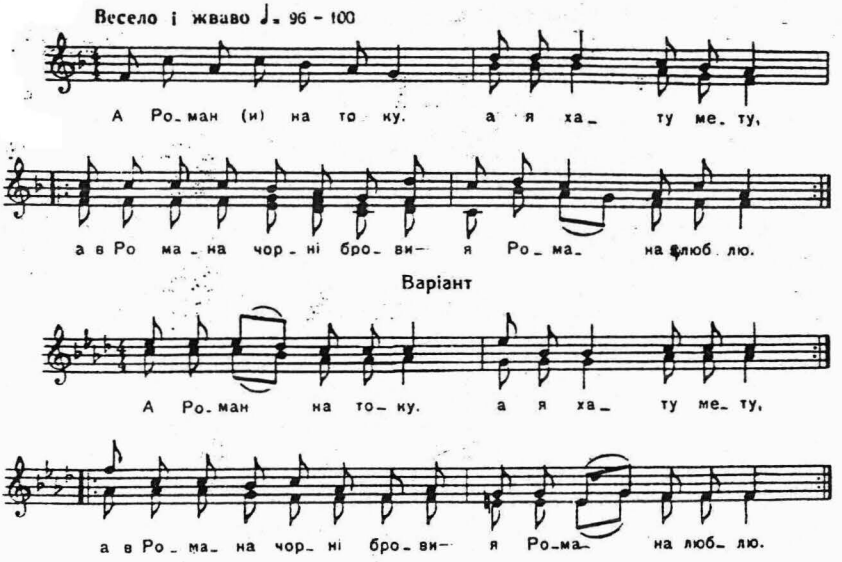

А Роман на току,
А я хату мету,
А в Романа чорні брови—
Я Романа люблю. } *Двічі*

Сватай мене, Романе,
А ти, тату, віддай,
Що я в тебе доходила
Та й виросла, як калина. } *Двічі*

Та й виросла, як ожина,
На личеньку, як калина,
На личеньку, як калина,
Чорнявого полюбила. } *Двічі*

Я чорнявому уважу,
Я з чорнявим спати ляжу,
А рижого ненавиджу,
У болото запроваджу. } *Двічі*

Сидить рижий, думу дума,
Що хороша Дуня, Дуня,
Що хорошая та брава
І в болото загнала. } *Двічі*

Сидить рижий та й гада,
Із болота вигляда:
У сірому сіряці,
Балалаєчка в руці. } *Двічі*

Бодай же ти, дівчино,
Горіла, боліла,
Як ти з мого кармана
Гостинці поїла. } *Двічі*

І гостинці поїла,
Ночувати не схотіла,
І оскома напала
І охота одпала. } *Двічі*

Ти, дурний, купував,
Я, розумна, брала,
Бодай же ти не діждав,
Щоб я оддавала. } *Двічі*

Як я їхав коло млина,
Ти стояла, як калина.
Я ж хотів шапку зняти,
Так стояла твоя мати. } *Двічі*

Та й забула розпитати,
Чого ходиш коло хати
Чого ходиш, чого нудиш,
Чи ти мене вірно любиш? } *Двічі*

ІШОВ КОЗАК ПОТАЙКОМ

Варіант

Ішов козак потайком (2)
До дівчини, серденько, вечорком. (2)

„Ой дівчино, відчини, (2)
Своє, моє серденько звесели". (2)

„Ой не буду відчинять , (2)
Бо ти будеш, серденько, жартувать". (2)

„Ой не буду, не буду, (2)
Пожартую трошечки та й піду". (2)

Жартували до зорі, (2)
Поки стало виднесенько на дворі. (2)

„Вставай, козак, не лежи, (2)
Сідлай коня вороного та й біжи. (2)

Ой козаче, утікай (2)
Та й на мене славоньки не пускай". (2)

„Ой дівчино, шумить гай, (2)
Кого любиш, серденько, забувай". (2)

„Нехай шумить, хай гуде, (2)
Кого люблю змалечку—мій буде!" (2)

ОЙ МОЛОДЕНЬКИЙ КОЗАЧЕНЬКУ

—Ой молоденький козаченьку,
Ой де ж ми будем ночувать?
—У лісочку під дубочком, } *Двічі*
Ти ж моя люба-дорога.

—Ой молоденький козаченьку,
Ой що ж ми будем підстилать?
—Стели ряденце під моє серце, } *Двічі*
Ти ж моя люба-дорога.

—Ой молоденький козаченьку,
Ой чим ми будем вкриватись?
—З дуба листочком, дрібним зеленим, } *Двічі*
Ти ж моя люба-дорога.

—Ой молоденький козаченьку,
Ой чим ми будем вмиватись?
—Я росою, а ти сльозою, } *Двічі*
Ти ж моя люба-дорога.

—Ой молоденький козаченьку,
Ой чим ми будем втиратись?
—Я рушничком, а ти платочком, } *Двічі*
Ти ж моя люба-дорога.

—Ой молоденький козаченьку,
Ой що ж ми будем обідать?
—Я білі булки, ти думай думки,
Ти ж моя люба-дорога. } *Двічі*

—Ой молоденький козаченьку,
Ой що ж ми будем робити?
—Я йду женитися, ти йди топиться,
Ти ж моя люба-дорога. } *Двічі*

—Ой молоденький козаченьку,
Ой там холодная вода.
—Я ж тобі кажу, стрибай ізразу,
Ти ж моя люба-дорога. } *Двічі*

—Ой молоденький козаченьку,
Дурная в тебе голова,
Що заставляєш ти стрибати
Мене у річку без ума. } *Двічі*

СТОЯЛА НА КОЛОДЦІ

Стояла на колодці,
Моргала на молодців.
Ой гаю, хлопці, гаю,
Чорнії брови маю.

Кат тебе бере з нимй,
Давно ти маниш ними.
Якби ти не манила,
Була б ти моя мила.

Ой мила, милесенька,
Голубка сивесенька,
Ой прибав, боже, ночі
На мої карі очі.

Прибав, боже, другую
На мене молодую.
Ой прибав, боже, третю
На того пришелепу.

Бодай той півень зблудив,
Що мене рано збудив.
Почав кукурікати,
Не дав усю нічку спати.

Почав кукурікати,
Не дав усю ніч спати,
Почав кудкудакати,
Стала я плакати.

ТА ВЖЕ ТРЕТІЙ ВЕЧІР, ЯК ДІВЧИНУ БАЧИВ

Та вже третій вечір,
Як дівчину бачив,
Хожу коло хати,
Її не видати.
„Вийди, дівчино, вийди, риб но,
Вийди, серденя, утіхо моя“.
„Не вийду, козаче,
Не вийду, соколе:
Мене мати лає,
Гулять не пускає“.
„Брешеш, дівчино, брешеш, рибчино,
Брешеш, серденя, утіхо моя“.
„Та було б не ходити
Коло моєї хати,
Та було б не топтати
Кучерявої м'яти“.
„Правда, дівчино, правда, рибчино,
Правда, серденя, утіхо моя“.
„Та було б не рубати
Зеленого дуба,
Та було б не сватати,
Коли я не люба“.
„Правда, дівчино, правда, рибчино,
Правда, серденя, утіхо моя“.

НЕ ХОДИ Ж ТИ ПОНАД МОРЕМ

Не ходи ж ти понад морем,
А то в море упадьош;
Не сватай же багатої,
А то вбогу попадьош.

Багатая-губатая,
Вона собі пишна.
А вбогая хорошая,
Як у саду вишня.

З багатою ночував
Та й насумувався,
А з убогою ночував
Та й націлувався.

А з убогою ночу
Та й націлувався
Як у саду солов
Та й нащебетавс

В багатої-губато
Рушник на кіло
В убогої хорош
Брови на шнуро

В багатої-губато
Бички та теличк
В убогої хорош
Чорні черевички

Багатая-губатая,
Вона собі гордая,
А вбогая хорошая
Завсегда веселая.

ДІВЧИНОНЬКО, СЛУХАЙ МЕНЕ

„Дівчинонько, слухай мене:
Не їж хліба—візьму тебе".
А дівчина послухала—
Три дні хліба не кушала,
Сім день води не пила,
Трохи дуба не дала.

ГАНДЗЯ

(Слова Т. ШЕВЧЕНКА)

Ой гоп таки так,
Кличе Гандзю козак:
«Ходи, Гандзю, пожартую,
Ходи, Гандзю, поцілую. } *Двічі*

Ходім, Гандзю, до попа
Богу помолиться;
Нема жита ні снопа,
Вари вареники». } *Двічі*

Оженився, зажурився, —
Нічого немає;
Діти ходять в ганчірках, *)
А козак співає: } *Двічі*

«І по хаті ти-ни-ни,
І по сінях ти-ни-ни,
Вари, жінко, лини,
Ти-ни-ни, ти-ни-ни» } *Двічі*

*) У Т. Шевченка: „У ряднині ростуть діти."

ЛЕТ СЕМНАДЦАТИ ДЕВЧОНКА

Лет семнадцати девчонка
Пошла Лиза в лес гулять.
Люли, люли, люли ж(и),
Пошла Лиза в лес гулять.

В лесу темном гуляла,
Жука черного нашла.
Люли, люли, люли ж (и),
Жука черного нашла.

И с руками, и с ногами,
И с курчавой головой.
Люли...

И с курчавой головой —
Настоящий милой мой.
Люли...

Понесу его домой,
Посажу его за стол.
Люли...

Посажу его за стол.
Чаю, сахару подам.
Люли...

Кушай, кушай, мой дружок,
Кушай, радость, дорогой.
Люли...

Он же чаю не пьёт,
И сахару не берет.
Люли...

Рассерчалася старуха,
Накричала на жука.
Люли...

— Ай ты, Лиза-Лизавета,
Выбрось жука за окно.
Люли...

— Я не сделаю того, —
Я не брошу за окно.
Люли...

А я брошу на кровать
С собой ночку ночевать.
Люли...

ОЙ ВУЛИЦЕ-РОЗПУТНИЦЕ

Ой вулице-розпутнице,
Чом на тобі пусто?
Чом немає челядоньки,
Як бувало густо?

Ой тим нема, ой тим нема,
Парубки — ледащо:
Посушили, пов'ялили
Дівочок ні на що.

ПРИЙМАК

Ой що ж мені на серденьку,
Мов собака вклався?
Горе ж тому приймаку,
Що в прийми найнявся. } *Двічі*

Ой зацвіла черемуха
Коло перелазу,
Погіршало приймаку
Із першого разу. } *Двічі*

Стара теща дає відра:
«Йди воду носити»,
Старий тесть тиче ціпа:
«Будем молотити». } *Двічі*

А жіночка тороточе:
«Йди ладити воза,
Будеш у нас, приймаченьку,
Да й за водовоза». } *Двічі*

„Я не хочу ладить воза" —
Та й пішов із хати.
«Запряжу я сірі воли,
Іду в степ орати». } *Двічі*

А із степу приймак їде,
На сопілку свище.
«Ховай, доню, вареники —
Їде приймачище». } *Двічі*

Убігає теща в хату
Та до доні трушки:
«Сип, доню, приймаку
Трьохдневної юшки». } *Двічі*

Сидить приймак в кінці столу,
Юшку уплітає,
Стара теща з-за комина
Все дулі суває. } *Двічі*

САВРАДИМ

Як поїхав Саврадим
У поле орати,
Його жінка Саврадимка —
До корчми гуляти.

Гуляла, гуляла,
Трошки упилася,
Наварила борщу й каші,
В поле потряслася.

Ходила, блукала,
Милого шукала,
Сіла собі на бережку
Та й повиїдала.

Як приїхав Саврадим
Із поля додому
Та й поставив свою милу
На житню солому.

Чи їла, не їла,
Попросила пити,
А він її запрягає —
Їде волочити.

Випрягає з борони,
Запрягає в рало:
„Тпру, моя мила,
Ще додому рано".

Випрягає з рала,
Запрягає в бричку.
„Оце ж тобі, моя мила,
За такую звичку".

КИСЕЛИК

Занедужав мій миленький, та й забажав кисілю,
А я молодая та й веселая була.
Як пішла я по селу добувати кисілю,
Не добула кисілю, та добула вівса.

Приспів:

Стій, милий, не вмирай,
Киселику дожидай. } *Двічі*

Як забрала той овес та й у пелену увесь,
Як принесла той овес та й додому увесь,
Ой сох той овес цілий місяць увесь.

Приспів.

Як пішла я по селу добувати жорнів,
Не добула кам'яних, та добула луб'яних.
Помолола той овес на мучицю увесь.

Приспів.

Учинила той кисіль на сімнадцять неділь.
Ой кис той кисіль цілих двадцять неділь.

Приспів.

Як пішла я по селу добувати сита,
Не добула сита, та добула борону.
Процідила той кисіль крізь чотири пальці,
Крізь чотири пальці на бороні вранці.

Приспів.

Поставила той кисіль до самої печі,
Лежить милий на печі — нема в його мочі.
Уже кисіль кисне, а з милого дух тисне.
Уже кисіль клекотить, а з милого дух летить.
Уже кисіль закипів, а мій милий одубів.

Приспів.

ТЕЧЕ РІЧКА БЕРЕЖКАМИ

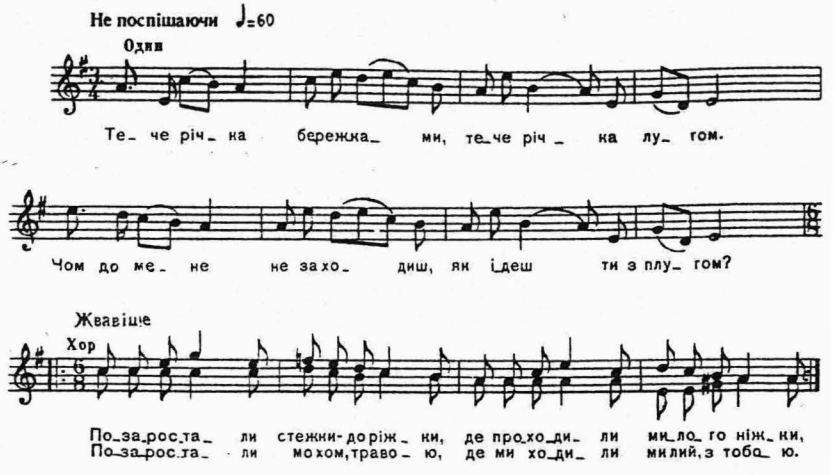

Тече річка бережками,
Тече річка лугом.
Чом до мене не заходиш,
Як ідеш ти з плугом?

Приспів:

Позаростали стежки-доріжки,
Де проходили милого ніжки.
Позаростали мохом, травою,
Де ми ходили, милий, з тобою.

Ой як мені заходити,
Бо ти скажеш сісти.
Ой як же ми поберемось,
Що ж ми будем їсти?

Приспів.

Ой ти будеш молотити,
А я буду прясти,
То буде в нас цього хліба
І в голови класти.

Приспів.

ЛЕТІВ, ЛЕТІВ ШПАК, ШПАК

Летів, летів шпак, шпак
Через попів мак, мак.
Та сів на воротях
В червоних чоботях.

Ворота упали,
Телят полякали,
А люди почули,
(Та) попові сказали.

А піп ліз із полу
Та виламав ногу,
А попадя з печі —
Та побила плечі.

А попадя з печі —
Та побила плечі,
А наймичка з груби —
Та й побила зуби.

А робітник з полиці —
Та потурляв паляниці,
А попенята з хижки —
Та погубили книжки.

ХВАЛИЛАСЯ ПОПАДЯ СВОЄЮ БІДОЮ

Хвалилася попадя
Своєю бідою:
„Бідна моя головонька,
Що піп з бородою".

Приспів:

То ж мені тошно, то ж мені нудно,
З бородатим попом жити мені трудно.

Раз прийшов же він додому,
Стала я просити:
„Чи не можна, пане-отче,
Бороду зголити?“

Приспів.

„Ой не можу, попаде,
Та цього зробити:
Дознається архирей,
То буде нас бити“.

Приспів.

„Доки ж буду я терпіть
Да такої муки!
Запрягайте, хлопці, коні,
Їдем до владики!“

Приспів.

Ой забрала попадя
Кури та індики,
Прибралася хорошенько —
И прямо до владики.

Приспів.

„Ой просю ж тебе, владико,
Змилуйся над нами,
Хай не буде пан-отець
Цапом бородатим“.

Приспів.

„Ой не можна, попаде,
Та цього робити:
Не дозволя нам закон
Бороду голити“.

Приспів.

ПОРА ВЖЕ, ВАСИЛЮ, ОВЕЧКАМ ДАВАТИ

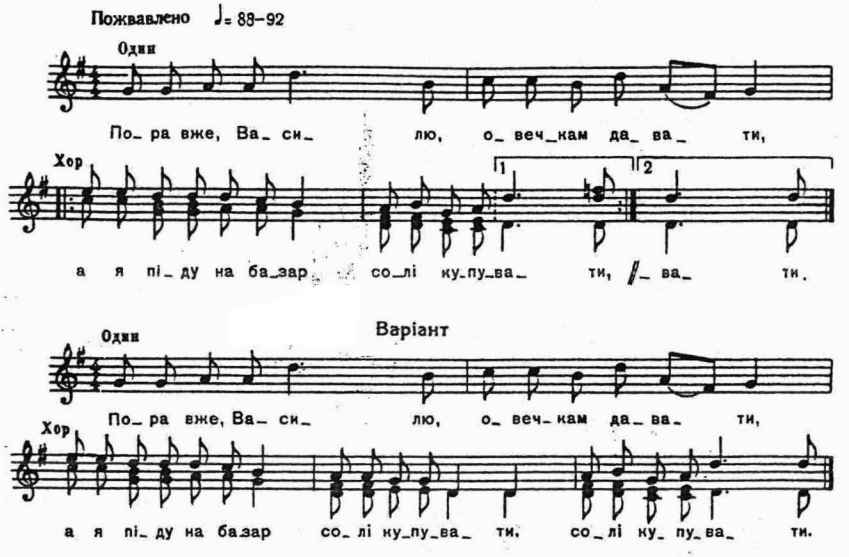

Пора вже, Василю,
Овечкам давати,
А я піду на базар
Солі купувати. } *Двічі*

Солі не купила,
В шинок заблудила.
„Ой боже мій милостивий,
Що я наробила". } *Двічі*

Кури кудкудачуть,
Свині в вікна скачуть,
Малесенькі дітки плачуть —
Вони їсти хочуть. } *Двічі*

„Ой тату, наш тату,
Затопи нам хату,
Затопи нам хату,
Навари нам їсти". } *Двічі*

„Не буду топити,
Не буду варити,
Візьму ціп, та й на тік
Піду молотити. } *Двічі*

Сюди, туди вдарю,
На сторони гляну:
Чужі жінки йдуть з базару —
Моєї немає".

Двічі

А ще трошки згодом
Іде огородом,
Шатається, мотається,
За коляки хватається,
Чоловіка лає:

Двічі

„Бодай тебе, чоловіче,
Та й напала трясця.
Як піду я на базар —
Нема мені щастя.

Двічі

Солі не купила,
В шинок заблудила.
Ой боже мій милостивий,
Що я наробила!

Двічі

Ти думаєш, чоловіче,
Що я була п'яна,
Розпитай у людей,
Що й разу не впала".

Двічі

ЗАГНУЗДАЮ Я КОНЯ ШОВКОВОЙ УЗДОЮ

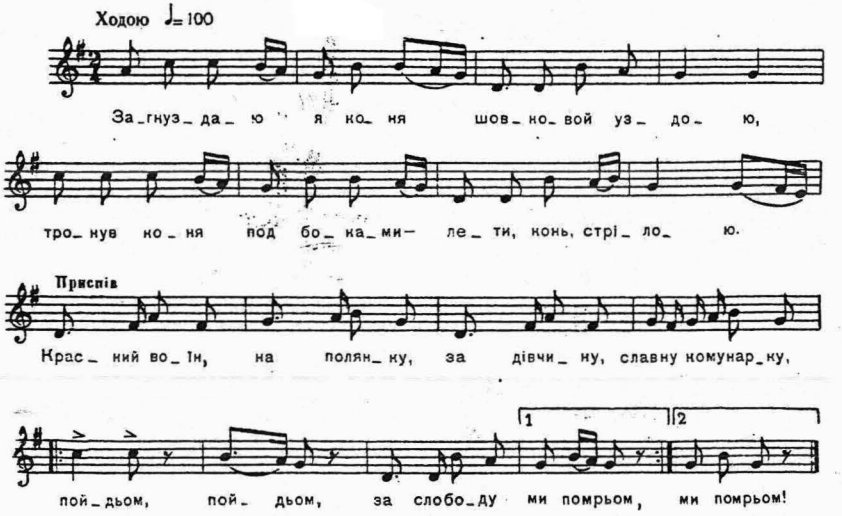

Загнуздаю я коня шовковой уздою,
Тронув коня под боками — лети, конь, стрілою.

Приспів:

Красний воїн, на полянку,
За дівчину, славну комунарку,
Пойдьом, пойдьом, за слободу ми помрьом! (2)

Лети, лети, ти, мой коню, хоть вихром несися,
Возле милої двора стой, остановися.

Приспів.

Удар копитами перед воротами,
Чи не вийде моя мила з чорними бровами?

Приспів.

Ой не вийшла моя мила,—вийшла її мати.
„Здрастуй, здрастуй, любий зятю, пожалуйте в хату".

Приспів.

Я СЬОГОДНІ НА ФРОНТ ВІД'ЇЖДЖАЮ

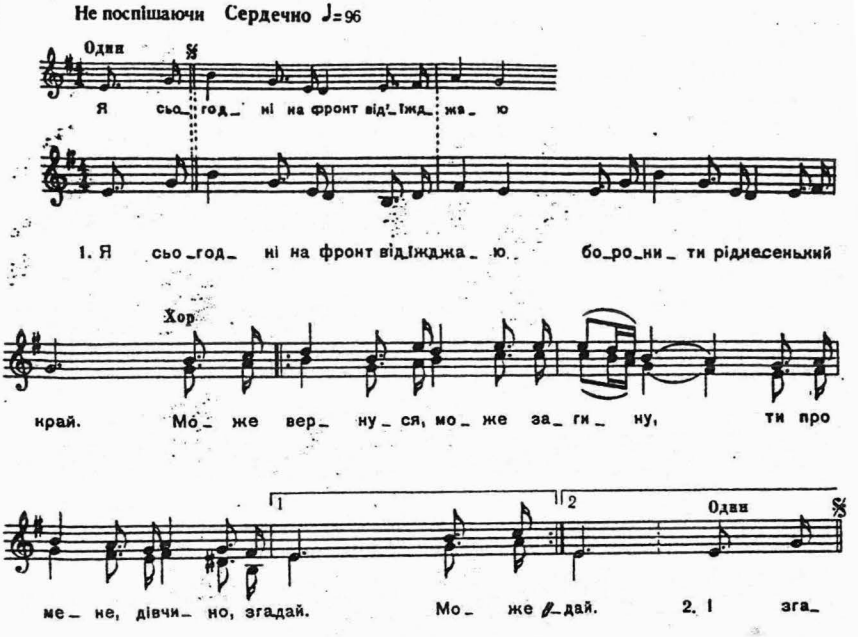

Я сьогодні на фронт від'їжджаю
Боронити ріднесенький край.
Може вернуся, може загину,
Ти про мене, дівчино, згадай. } *Двічі*

І згадай ту щасливу годину,
Як під дубом стояли ми вдвох.
Твоє личко, рожевий цвіточок,
Твої очі чарують мене. } *Двічі*

А в хатині старенькая мати
Свого сина в вікно вигляда.
Чи не прийде з далекого фронту,
Не покраща матусі життя? } *Двічі*

І не жди ти, старенькая мати,
Твого сина давно вже нема.
На далекому фронті загинув,
Лише в полі могила одна. } *Двічі*

Ой у полі могила чорніє,
Кругом неї шовкова трава.
Ой скидайте ж ви, хлопці, пілотки,
Бо вже вірного друга нема. } *Двічі*

НАД ОЗЕРОМ ЧАЕЧКА ВЬЕТСЯ

Над озером чаечка вьется,
Ей негде, бедняжке, присесть. } *2 раза*

Лети ж ты в Сибирь, в край далекий,
Неси ж ты печальную весть. } *2 раза*

Ой там у лесу, край долины,
Наш полк окруженный врагом. } *2 раза*

Снаряды у нас на исходе,
Патронов давно вже нема. } *2 раза*

Ой там у лесу, край кусточка,
Наш красный боец помира, } *2 раза*

Прикрытый он серой шинелью,
Тихонько родных вспомина. } *2 раза*

Прощайте, папаша й мамаша,
Прощай, дорогая жена. } *2 раза*

Прощайте вы, милые дети,
Вам больше не видеть отца. } *2 раза*

ПРО СПАЛЕННЯ ХАРКІВСЬКОГО ШПИТАЛЮ

То не громи степами гуркочуть,
То не хмарою світ закрива, —
То звірячая орда фашистська
В рідним Харкові п'є та гуля. } *Двічі*

Запалали околиці міста,
Загорілись будинки кругом,
Почалася жорстока розправа,
Полилася невинная кров. } *Двічі*

Вже минула кривава неділя,
А кати все шукають знущань
І надвечір прийшли до шпиталю
Для нечуваних ще злодіянь. } *Двічі*

Там лежало поранених триста
Наших славних радянських бійців.
Двері навкруг фашисти забили
І розлили із бочок бензин. } *Двічі*

Спалахнула кривава пожежа
Серед ночі глухої в пітьмі,
Крики рвали і серце і душу, —
Про спасіння то крики були. } *Двічі*

Хто наважився тікати у вікна,
То того зустрічав автомат.
Безпорадно бійці погибали,
І спаслося їх щось п'ятдесят. } *Двічі*

Повзучи, поховались в підвалах,
Зодягли їх радянські жінки.
І в лютневий морозяний ранок, } *Двічі*
До своїх подались юнаки. }

Всіх живих до борні закликаєм
Відплатить за руїни, за смерть!
Нехай Армія наша Радянська
Знищить орди фашистської вщент! } *Двічі*

ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЯ

Летіла зозуля
Через мою хату,
Через мою хату,
Сіла на калині, ех,
Через мою хату,
Сіла на калині.

Калина-малина,
Гірка, не солодка,
Ой там заплакала
Українська дочка, ех,
Ой там заплакала
Українська дочка.

Ой там заплакала,
Ой там заридала:—
Любилась, кохалась,
В неволю попалась, ех,
Любилась, кохалась,
В неволю попалась.

В неволю попалась
За город Варшаву,
За город Варшаву,
Де б'ють барабани, ех,
За город Варшаву,
Де б'ють барабани.

Де б'ють барабани
Та ще й сурми грають,
Дівчат молоденьких
В завод заганяють, ех,
Дівчат молоденьких
В завод заганяють.

ОЙ ЧИЯ Ж ТО ХАТА ВІКНАМИ ДО ТИНУ

Ой чия ж то хата вікнами до тину?
Ой чия ж то донька сіда на машину?
Ох, ох, ох...

Сіла на машину та й стала прощаться,
Вишліть мені метрику—з землею вінчаться.
Ох, ох, ох...

Прощавай, мамаша, прощай ти, рідна,
Прощавай, Вкраїно, моя дорога.
Ох, ох, ох...

Прощавай, мамаша, прощай ти, рідна,
Їду я в Германію, в далекі края,
Ох, ох, ох...

Їду я в Германію, в далекі края,
Я ж не вернуся—там загину я.
Ох, ох, ох...

Я ж не вернуся—там загину я.

ПОСАДИЛА ОГІРОЧКИ

Посадила огірочки
Близько над водою.
Десь мій милий з фашистами
Б'ється за Вислою.

Ворог лютий скаженіє,
Фашистів збирає;
Наша Армія Радянська
Берлін облягає.

Під дев'яте травня в нічку
Звістка пролунала—
Славна Армія Радянська
Фашистів здолала.

Ростіть, ростіть, огірочки,
В чотири листочки.
Присилає мій миленький
Радісні вісточки.

Милий пише із Берліна:
„Скоро буду дома.
Згинув Гітлер, війни нема—
Будь, мила, здорова!"

Зникли змії-людожери,
Хай мир в світі буде!
На вільній радянській землі
Знов щасливі люди.

Тяжке, страшне на Вкраїні
Було та минуло,
Знову щастя, знову доля,
Сонечко всміхнулось.

Нехай квітне Батьківщина
І дружба народів.
З нами Партія велика,
Що дала свободу.

ПІВЕНЬ-ГАНЧИК

На воротях півень-ганчик
Курочкам співає:
„Подивиться, мої любі,
Як фашист тікає".

Приспів:

Киш, киш, киш...

Покинули кури їсти,
Стали реготати:
„Без штанів уже тікають -
Ніяк не здогнати".

Приспів:

Куд, куд, куд-ку-да...

„Животи в нас пухли нестись
А фашистам мало.
Щоб усім вам перевестись,
Щоб вас розірвало!"

Приспів:

Ціп, ціп, ціп...

Пельку не змогли напхати
Кляті голодранці.
Не діждете більш хапати
Масло, млеко, яйки.

Приспів:

Киш, киш, киш...

Так фашисти на Вкраїні
Все хапали наспіх,
Довелося їм тікати
Усім курам насміх.

Приспів:

Ко-ко, ха-ха-ха...

БІЛЯ КРИНИЦІ

Посила мене мати
До криниці воду брать,
До криниці ключової,
З-під високої гори. } *Двічі*

Іще води не набрала,
Іще сонце не зійшло,
Як з-за гори, з-за крутої
Зашуміло, загуло. } *Двічі*

І під'їхала машина,
Вийшов шофер, йде сюди. —
І веселий, і проворний,
Гарний хлопець, молодий. } *Двічі*

„Здоров, здоров будь, чорнява,
Дай напитися води,
Покажи ти шлях до броду,
Через річку перейти". } *Двічі*

Я дала води напиться,
Показала шлях на брід.
Та й поїхала машина,
Я дивилась їй услід. } *Двічі*

ЧАСТУШКИ

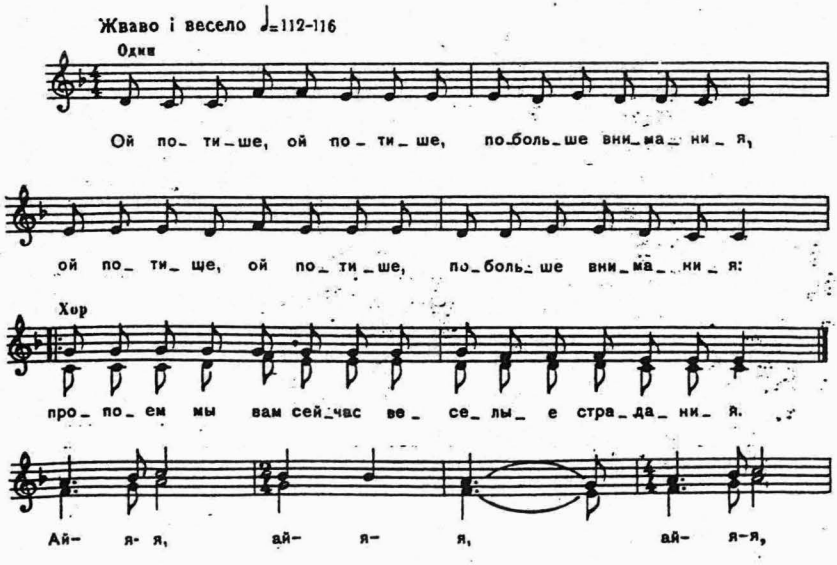

Ой потише, ой потише,
Побольше внимания;
Пропоем мы вам сейчас
Веселые страдания. } *2 раза*

Припев:

Ай-я-я, ай-я-я,
Ай-я-я, ай-я, ай-я,
Ай-да, да, да,
Да, ри-да, да, да.

Мой Ванюша тракторист,
Трактор уважает.
Трактор портится, а он
Ничего не знает. } *2 раза*

Припев.

Как у нашего Еремы
Все по новой моде:
Чашки, ложки под столом,
А свинья в комоде. } *2 раза*

Припев.

А мой милый, агроном,
Долго думал и ходил.
А потом он рожь с капустой
Взял да вместе посадил. } *2 раза*

Припев.

Если водятся у вас
Такие игрушки —
Критикуйте, говорите,
Пойте им частушки. } *2 раза*

Припев.

ЧАСТІВКИ ПРО ДРУЖБУ

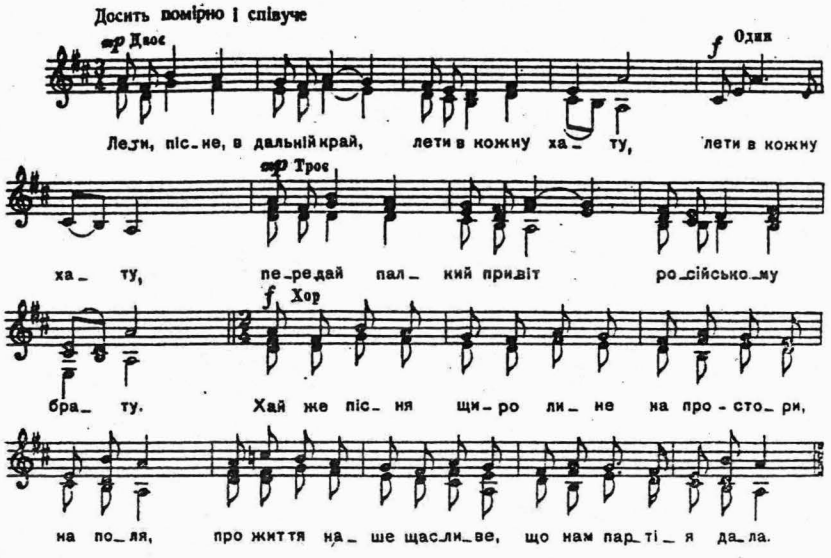

Лети, пісне, в дальній край,
Лети в кожну хату, (2)
Передай палкий привіт
Російському брату.

Приспів:

Хай же пісня щиро лине
На простори, на поля,
Про життя наше щасливе,
Що нам Партія дала.

Гей, немов би та калина
Розквітає в лузі, (2)
Наша рідна Україна
В братньому союзі.

Приспів.

За почесний труд наш вільний,
За життя багате (2)
Ой спасибі, тобі, рідний,
Росіяне-брате.

Приспів.

Золоте, заможне, вільне,
Як велике свято, (2)
Ми життя будуєм спільно
Із російським братом.

Приспів.

Хай життя все краще й краще
З кожним роком розквіта. (2)
Комунізм—майбутнє наше,
Наша мрія золота!

Приспів.

ЗМІСТ

Стор.

Обрядові пісні

Вище млина калина (веснянка). Записано в с. Дергачі від М. Г. Тютюнникової 5

Тума танчок водила (веснянка) с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 5

Та вербице (веснянка). с. Дергачі. Від М. Г. Тютюнникової 6

Та ти, хрещатий барвінку (веснянка). с. Дергачі. Від М. Г. Тютюнникової 8

Ой над нашим же садом (веснянка). с. Дергачі. Від М. Г. Тютюнникової 8

Улица моя, да улица зелёная (веснянка). с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну. Від учасниць самодіяльного хору. 10

Ой горе, горе, да на крутой горе (веснянка). с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну. Від учасниць самодіяльного хору 10

Де ходили, де бродили три колядники (колядка). с. Дергачі Від М. Г. Тютюнникової 11

Ходила Марійка понад лугом-берегом (колядка). с. Дергачі. Від М. Г. Тютюнникової 12

Жала Марійка шовкову траву (колядка). с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 13

Ворота новії, стовпи золотії (колядка). с. Дергачі. Від М. Г. Тютюнникової 13

Меланка ходила (щедрівка). с. Дергачі. Від М. Г. Тютюнникової.
Варіанти: 1) с. Перекіп. Від В. А. Півень.
2) с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової.
3) с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 14

А вдома, дома лан Дурдула (щедрівка). с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від С. О. Рюми 15

Ой рано, рано кури запіли (щедрівка). с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 15

Коза (гра). с. Уплатне, Близнюківського р ну. Від Ф. А. Каменєва 16

Ой дай, боже, з неба. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 17

А темно, темно ой у бору (весільна). с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 18

Катилося два яблочка с заморья (весільна). с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну. Від учасниць самодіяльного хору 18

Історичні та суспільно-побутові пісні

Про Семена Палія та гетьмана Мазепу. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від кобзаря Ю. Г. Сенченка 20
Сади ж мої, сади. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від колгоспниць 21
Ой там козаченько з турком воював. с. Колонтаєв, Краснокутського р-ну. Від Н. Д. Комар 22
Ой сяду я край віконця. с. Олексіївці. Від П. Д. Васильцева 23
Ой на горі огонь горить. с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну 23
Коту, коту, котусю. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 25
Ой косив мужик зеленее сіно. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 26
Ой летів орел та через море. с. Польова, Дергачівського р-ну 27
Ой у лісі, при дорозі. с. Дергачі. Від учасниць самодіяльного хору 28
Ой при долинке та й при широкой нивке. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 29
Ой как при нивке да при чистой долинке. с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну. Від М. Массалітінової 30
Поза лесом, лесом тьомненьким. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від М. Краснокутської 32
Вой да на прийомі галки в'ються. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від М. Луценкової 34
Ой та й прощавайте, та й мої сусідоньки. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової
Варіант—с. Польова. Дергачівського р-ну. Від О. П. Устименкової 35
Ой не неси, зимушка, піску жовтого. м. Харків. Від робфаківця Купдиуса (з Сумщини) 36
Ой пасуть коні по лугу. с. Дергачі. Від М. А. Калашника 37
Жила-була вдовушка край битого шляху. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від І. Шевченкової 37
Ой за лісом та й за Лебедином. с. Колонтаєв, Краснокутського р-ну. Від М. П. Бандури 38
Забелелісь снежки. с. Польова, Дергачівського р-ну. Від В. В. Міцай.
Варіанти. 1) с. Дергачі. Від М. М. Попович.
2) с. Дергачі. Від дівчат.
3) с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від дівчат.
4) с. Лиман, Зміївського р-ну. Від дівчат 39
Прощай, деревня, прощай Кавказ. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 41
Взволновалася на море погодка. с. Мартова, Печенізького р-ну Від М. С. Давидової 42

Родинно-побутові пісні

І. Про кохання

Птичка невеличка по полю літає. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 43
Зайшло сонце за віконце. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від колгоспниць 44
Вітер з поля, хвиля з моря. с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від дівчат.
Варіанти: 1) с. Мартова, Печенізького р-ну. Від дівчат.
2) Куп'янський цукровий завод. Від дівчат.
3) с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від О. Біличенкової 44
Сонце сходе—я журюся. с. Дергачі. Від дівчат 46
І не спиться, не лежиться. с. Дергачі. Від старих жінок 46
Та й не ходи, козаче, понад берегами. с. Польова. Дергачівського р-ну. Від парубків 47
Не ходи, козаче, понад берегами. с. Дергачі. Від дівчат 48
Та й за тучами, за хмарами. с. Вільшана, Дергачівського р-ну Від Н. Вареци 48
Ой що й у полі та й кринниченька. с. Колонтаєв, Краснокутського р-ну. Від Н. Д. Комар 49
Ой хоч мені, господи, та й повечоріло. с. Лиман, Зміївського р-ну. Від жінок
Варіант—там же від П. Мосьпанової 51
Ой заріжу я утя. с. Колонтаєв, Краснокутського р-ну. Від М. П. Бандури 52
Ой зайшло сонце та за віконце. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 53
Ой у полі верба. с. Дергачі. Від старих жінок 54
Ой у полі верба. с. Дергачі. Від старих жінок 55
Під вишнею-черешнею дівчина стояла. с. Польова, Дергачівського р-ну 56
Вийди, Грицю, на вулицю. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від кобзаря Ю. Г. Сенченка 57
Не ходи ти, кучерявче. с. Лиман, Зміївського р-ну. Від А. М. Семенова
Варіанти: 1) Там же, від Ф. Я. Різниченкової.
2) с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну.
3) с. Боровая, Зміївського р-ну.
4) с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від К. Ф. Назаренкової 57
Та й понад нашим яром. м. Харків. На огляді художньої самодіяльності, від літніх чоловіків із с. Іскровки, Чутівського р-ну. (тепер Полтавської обл.) 60

Про Марусю. с. Польова, Дергачівського р-ну. Від дівчат артілі Швейпрому ім. 9 Травня 61
Несу воду, несу воду. ст. Слатіно Дергачівського р-ну. Від Н. Г. Кравченкової 62
Пусти мене, мамо, у ліс по горіхи. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від колгоспниць 62
Як вийду я на крилечко. с. Жихір, Харківського р-ну. Від Алексієвої 63
Ой ти, дубе та кучерявий. с. Ново-Миколаївка, Петрівського р-ну. Від О. К. Торішньої 64
Та й ще сонце не зайшло. с. Підвисоке, Боровського р-ну. Від О. Є. Приходченкової 64
Ой боже, боже, з такою годиною. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 65
Ой на горке, на пригорке. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 66
Як ходила красная девка. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 66
Жила я у маменьки восемнадцать лет. с. Дергачі. 67
Тече річка невеличка з вишневого саду. с. Польова, Дергачівського р-ну. Від парубків 68
Та з-під тумана, та з-під ясного сонця. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. І. Овчаренкової 69
Девушка кропивушку жала. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 70
Калино-малино, чого в лузі стоїш. с. Польова, Дергачівського р-ну. Від молоді в клубі. 70
Ходила, бродила по зеленому саду. м. Харків. Від робфаківця Кундиуса (з Сумщини) 71
Вой, усі зірки посходились. Хутір Малая Рогань, Харківської приміської смуги. Від Г. М. Томаха 72
Одна половина—червона калина. с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від К. Ф. Назаренкової
Варіанти: 1) Там же, від К. Ф. Назаренкової.
2) с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 73
Недалеко ж мій миленький оре. с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від Г. Багмуцької
Варіант—с. Лиман, Зміївського р-ну. Від жінок в клубі 74
Як приїхав мій милий з походу. с. Лиман, Зміївського р-ну 76
Як приїхав мій милий з походу. с. Лиман, Зміївського р-ну
Варіант—там же 77
Якби бог дав вечора діждати. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 78
Ой подуй з тоски та на зорюшке. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 79
Та й туман яром. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 80
Ой туман яром. с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну. Від Т. Массалитінової 81

Та ой чия ж то та пшениченька. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 82
Ой та й наступала та й чорная хмара. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. І. Овчаренкової 83
Летів орел через сад зелений. м. Харків, ХТЗ. Від дівчат-робітниць з с. Сніжки, Ізюмського р-ну 84
Ой дівчино, люблю тебе. с. Вільшана, Дергачівського р-ну 85
Ой на нашій Україні случилася новина. с. Дергачі. Від дівчат 86
Та як зацвіло та й чистое поле. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 87
Варіант — там же, від П. Ф. Коробки
Маруся й лях. с. Колонтаєв, Краснокутського р-ну. Від Н. Д. Комар 88
Коло млина кремінина. м. Харків ХТЗ. Від дівчат-робітниць з с. Сніжки, Ізюмського р-ну
Варіант—с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від Г. Багмуцької 89
Під вишнею-черешнею я з милим стояла. м. Харків, ХТЗ. Від дівчат-робітниць з с. Сніжки, Ізюмського р-ну 90
Тече річка невеличка. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від Г. Кущій 91
Ой коваленко куе, накувае. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від Д. Ю. Шевченка 92
Спала я у спаленке. с. Дергачі. Від дівчат 93
У вишневому садочку соловейко щебетав. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від кобзаря Ю. Г. Сенченка 94

II. Про сімейне життя

Та й понад нашим яром. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 95
Та сини мої, орли. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 95
Та вже я й ходила. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 96
Вилітала галка з глибокої балки. с. Польова, Дергачівського р-ну. Від О. С. Зарицької
Варіант—там же, від колгоспниць 97
Гиля, гиля, сірі гуси. с. Дергачі. Від М. Г. Тютюнникової 98
Невдашечка. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 99
Та як піду я та в сад-садочок. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 100
Ой з-за гори та вітер повіває. с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від Т. Кононенкової.
Варіант - с. Лиман, Зміївського р-ну. Від М. Кущ 101
Ой мати моя старая. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 103
Ой піду я лугом. ст. Слатіно, Дергачівського р-ну 103
Зажурилася бідная удівонька. с. Польова, Дергачівського р-ну 104

Та мати сина вговоряла. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від К. П. Шевченка 105
Та туман з моря налягае. 106
Ой боже мій, ой що мені буде. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 107
Ой за лісом, лісом Василь сіно косить. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 108
Ой на горі барвінок послався. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 108
Ой темная та невидная ніченька. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 110
Ой зима, зима, зима лютая. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 111
Та мати сина колихала. с. Уплатне, Близнюківського р-ну. Від Богатирьової 111
Ой у саду суха вишня. с. Польова, Дергачівського р-ну. Від молоді в клубі 112
Як була я сім год удовою. с. Польова, Дергачівського р-ну. Від О. С. Зарицької 113
Ой світи, місяць, ой світи, ясний. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від кобзаря Ю. Г. Сенченка 114
Удовушка молода двох купчиків любила. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 115
Ой жила вдова. с. Дергачі. Від О. П. Устименкової. 116
Ты, джалюка моя. с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну. Від М. І. Кускової та В. Пенькової 118
Вітер віе, повівае. с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від Т. Кононенкової 119
Та гірко ж мені в світі жити. Слова Т. Шевченка. с. Дергачі. Від М. Г. Тютюнникової 120

Жартівливі пісні

А Роман на току. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 122
Ішов козак потайком. с. Польова, Дергачівського р-ну. Від молоді в клубі
Варіант — с. Дергачі. Від дівчат-колгоспниць 123
Ой молоденький козаченьку. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від Т. Ф. Курилко
Варіант — там же, від Є. З. Захаржевської
Стояла на колодці. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від К. П. Шевченка
Та вже третій вечір, як дівчину бачив. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від кобзаря Ю. Г. Сенченка
Не ходи ж ти понад морем. с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 128

Дівчинонько, слухай мене. с. Дергачі. Від Ф. І. Доброскок 128
Гандзя. Слова Т. Шевченка. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від кобзаря Г. В. Бондаренка 129
Лет семнадцати девчонка. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 130
Ой вулице-розпутнице. с. Дергачі. Від Ф. І. Доброскок 130
Приймак. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від кобзаря Ю. Г. Сенченка 131
Саврадим. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від Ю. Г. Сенченка 132
Киселик. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від Ю. Г. Сенченка 133
Тече річка бережками. с. Вільшана, Дергачівського р-ну. Від Д. Ю. Шевченка 134
Летів, летів шпак, шпак (гра). с. Мартова, Печенізького р-ну. Від М. С. Давидової 135
Хвалилася попадя своєю бідою. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від Ю. Г. Сенченка 135
Пора вже, Василю, овечкам давати. с. Дергачі. Від М. П. Крамаренкової 137

Пожовтневі пісні

Загнуздаю я коня шовковой уздою. с. Колонтаєв, Краснокутського р-ну. Від Н. Д. Комар 139
Я сьогодні на фронт від'їжджаю. с. Наталіно, Красноградського р-ну. Від кобзаря Ю. Г. Сенченка 140
Над озером чаечка вьётся. м. Харків, ХТЗ. Від дівчат-робітниць з с. Сніжки, Ізюмського р-ну 141
Про спалення харківського шпиталю. Слова і музика харківського кобзаря Г. М. Ільченка. Записано у м. Миргороді, Полтавської обл. від кобзаря Гриценка 142
Летіла зозуля. с. Шелудьківка, Зміївського р-ну. Від шкільного хору 143
Ой чия ж то хата вікнами до тину. с. Колонтаєв, Краснокутського р-ну. Від Н. Д. Комар 144
Посадила огірочки. с. Пархомівка, Краснокутського р-ну. Від хорового колективу цукроварні 144
Пень-ганчик. З фондів харківського ОБНТ 145
Криниці. с. Кручик, Богодухівського р-ну. Від дівчат-учасниць художньої самодіяльності 146
Ушки. с. Великі Проходи, Дергачівського р-ну. Від учасників художньої самодіяльності 147
Вки про дружбу. З фондів харківського ОБНТ 149

Редактор В. Полевой
Літредактор М. Зірко
Художник М. Марушинець
Художній редактор М. Остапко
Технічний редактор З. Хорошилова
Коректор І. Чапкій